

IN ACEST NUMĂR

S-a incheiat epoca descoperirilor GEOGRAFICE?

SPORT

Pagina a V-a

Certitudini lirice (Cronica literară)

„Parsivă viață, dom'le!” (Schită satirică)

O antologie într-un film

TUDOR GINA

MATEI MARCELA

Cu planul pe 10 luni indeplinit

DEVA (de la corespondentul nostru). Furnaliștii hunedoreni își consolidează cu fiecare zi succesele obținute până acum în întrecerea socialistă. Ei sunt hotărâți să sărbătorească reușita mai devreme decât indica calendarul. Faptele confirmă această hotărâre. Ei au raportat încă de pe acum îndeplinirea planului de producție pe primele 10 luni ale anului, adică cu 16 zile mai devreme. La baza acestui succes stă îmbunătățirea continuă a indicelui de uti-

lizare a furnalelor. Numai la furnalul de 1.000 m.c., de pildă, s-au realizat indici de utilizare cu 81 kg de fontă pe metru cub volum ucl și zi calendaristică mai mari decât cei planificați. Tot la acest furnal s-au economisit în medie cîte 79 kg coals pe tonă de fontă claborată. Succese importante s-au obținut și la celelalte furnale din cadrul Combinatului siderurgic ceea ce a condus la realizarea planului înainte de termen și la obținerea unor economii suplimentare la pretul de cost în valoare de peste 12 milioane lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

CITITI PAGINA

3

LA RUBRICA: „Să discutăm despre tinerețe, educație, răspunderi:

Cu dragostea nu-i de glumit...

NISTOR ALEXANDRINA

- Sapte zile într-un colcoviu despre puritatea dragostei
• Dragostea dispare după căsătorie?
• De ce depinde trăinicia familiei?
• Căsătorie din dragoste și „căsătorii” din... interes
• Portretul lui Făt-Frumos

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XXI, Seria II, Nr. 5109

6 PAGINI — 25 BANI

Miercuri 20 octombrie 1965

Educarea spiritului ingineresc

Prof. univ. ȘTEFAN MANTEA

șeful Catedrei de metalurgie fizică, Facultatea de metalurgie de la Institutul politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej”-București

Pentru formarea gândirii logice, o importanță deosebită o constituie aprofundarea studiului disciplinelor matematice. Matematica constituie un instrument de lucru indispensabil inginerului, atât în diferite aplicații tehnice

o îmbunătățire în acest sens la cursurile mai voluminoase care se predau pe mai multe semestre, s-ar putea obține prin creșterea numărului de examene, adică în mod obligatoriu examene după fiecare semestru. Verificarea printr-un singur examen final a unui asemenea curs, duce în mod inevitabil la asimilarea superficială a lui de către studenți, la tendința de a simplifica și împărți capitolele în importante sau mai puțin importante, fără a le mai acorda aceeași atenție și, în orice caz, la folosirea de mecanisme memorale în loc să mergem la pînă la esența fenomenelor și legilor.

Una din funcțiile principale ale inginerului este creația; a crea înseamnă a gândi și a acționa în același timp și de aceea un rol educativ deosebit pentru formarea inginerului îl constituie și lucrările de laborator. Procesele pe care le studiază, legile pe care le aplică sau rezultatele pe care le obține, sînt explicate, verificate sau controlate prin lucrări de laborator, care trebuie executate cu îndemnitate și precizie. La nivelul actual al dezvoltării industriei metalurgice, de exemplu, utilajul de laborator cuprinde aparate și instalații foarte complexe, fără a căror cunoaștere s-ar produce o serioasă lipsă

(Continuare în pag. a V-a)

O NOUĂ FABRICĂ DE MOBILĂ

La Vaslui a început construcția unei fabrici de mobilă. Ea va avea o capacitate anuală de producție de 20.000 garnituri de cameră studio și va fi înzestrată cu mașini și utilaje moderne de mare produc-

tivitate, majoritatea realizate în întreprinderi ale industriei noastre. În scopul fabricării unei mobilă de înaltă calitate, proiectanții — specialiștii ai Institutului de studii și proiectări forestiere — au

prevăzut în noua întreprindere procedee tehnologice noi, finisaje superioare. Noul obiectiv industrial prevăzut în planul cincinal va contribui la ridicarea substanțială a potențialului economic al orașului.

Vasile Nedelcu, Nicolae Crețu și Ion Micu — trei dintre cei mai apreciați constructori de nave din Galați. În acest an, numele lor au apărut de noul ori pe panoul evidențierilor în întrecerea socialistă

Foto: N. STELIORIAN

Însămînțarea legumelor pentru primăvară

În gospodăriile agricole de stat și cooperativele agricole de producție se continuă însămînțarea legumelor pentru primele zile ale primăverii viitoare. Au fost însămînțate pînă în prezent peste 1.000 ha cu spanac, salată, coaps, usturoi, ridichi și verdeturi. Aceste legume, de primă apariție, sunt denumite obișnuit, au fost cultivate pe suprafețe mai mari în regiunile Banat, București și Argeș.

Se continuă, de asemenea, semănatul în sere și răsadnițe. Cultivarea unor suprafețe cît mai mari cu legume de primă apariție și folosirea deplină a răsadnițelor și serelor pentru trufandale, constituie rezerve însemnate pentru mărirea recoltelor. Folosirea acestor rezerve va duce altă la buna aprovizionare a populației cît și la realizarea unor însemnate venituri bănești de către unitățile cultivatoare.

(Agetpres)

1 Învățămîntul superior metalurgic în țara noastră, reprezentat prin Facultatea de metalurgie de la Institutul Politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej”, a fost organizat, la înființare (anul 1951), la nivelul tehnicii moderne. La dotarea sa ulterioară s-a avut permanent în vedere dezvoltarea rapidă a științei și tehnicii mondiale, iar realizările mai importante s-au reflectat la timp în procesul de învățămînt. Profiul facultății a fost perfecționat în mod permanent pe parcurs, iar cursurile, seminariile, lucrările de laborator și practica în producție, prin analize periodice, au fost necontenit acordate progreselor realizate în această specialitate. De aceea considerăm că, în cazul nostru, „modernizarea” metodelor folosite în procesul de învățămînt nu constituie un fapt pe care abia îl începem, ci, mai curînd este vorba să ne preocupăm încă, în continuare, de „perfecționarea” metodelor didactice, noțiune cu caracter dinamic, care implică ideea că oriunde este loc pentru „mai bine”. Pe această linie putem să răspundem afirmativ la întrebarea dumneavoastră.

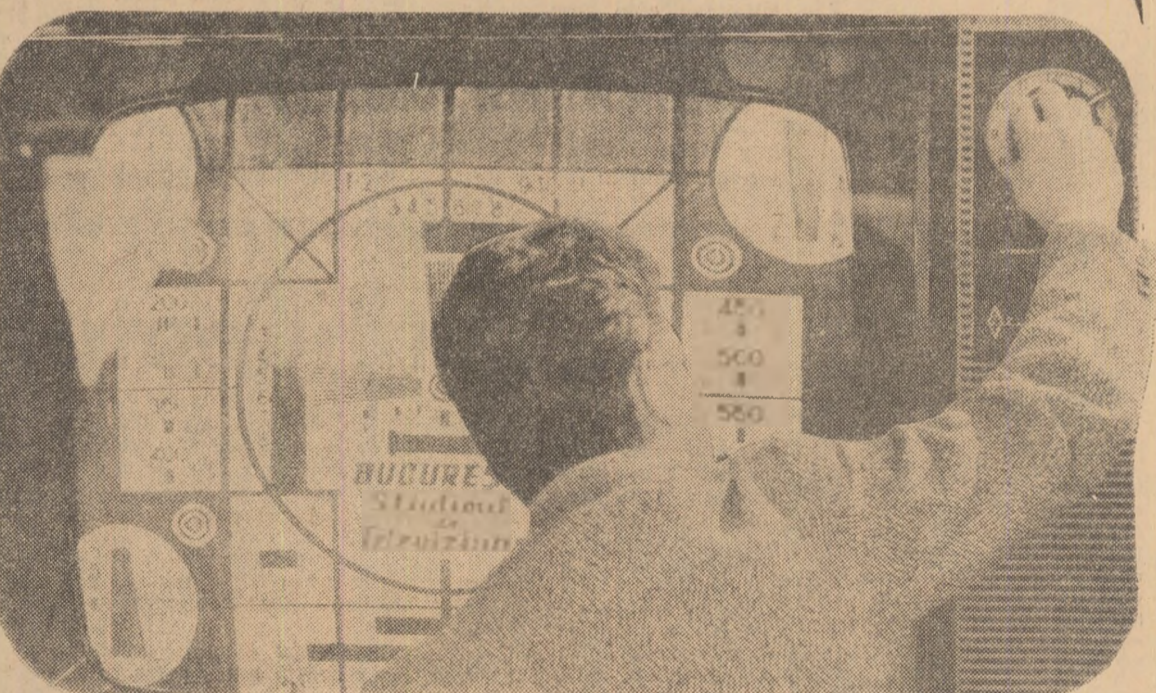
2 Pentru realizarea oricărei perfecțiuni trebuie să avem în vedere, în primul rînd, scopul urmărit. În sectorul de care ne ocupăm — învățămîntul tehnic superior — țelul principal este de a forma ingineri capabili să satisfacă nevoile industriei și ritmului ei rapid de dezvoltare. Prin aceasta înțelegem că, pe lîngă o pregătire temeinică de bază, făcută cu scopul de a dobîndi o anumită experiență în specialitatea respectivă, viitorul inginer trebuie să fie capabil de gândire logică, să-și dezvolte un viu spirit de analiză și sinteză, care să-i permită a rezolva probleme noi, a inventa sau crea lucruri noi.

Învățămînt modern, metodică modernă

concrete, cît și în domeniul care scapă experimentării directe. Servindu-se de metode inductive și deductive logice, ele contribuie în mod deosebit la formarea spiritului ingineresc, constituind o gimnastică folositoare în dezvoltarea capacităților de analiză și sinteză, esențiale pentru inginer. Menținerea și perfecționarea acestei capacități poate fi stimulată în continuare, prin introducerea la cursurile predate, a unor probleme de interes tehnic care să necesite gândire matematică și care să permită, în același timp, studentului o confruntare a abstractului cu concretul. Pentru fiecare specialitate, ansamblul cursurilor prevăzute în planul de învățămînt reprezintă un tot coerent. De aceea, indiferent de extinderea lor, trebuie aprofundate în egală măsură. În condițiile actuale, stimularea asimilării cursurilor și controlul acestei asimilări, se face pe numeroase căi, dintre care metoda examenelor este cea mai eficientă. Rezultatele cele mai bune se obțin, în general, la cursurile cu extindere mică (45-60 ore) și socotim că

DUPĂ 300 DE ZILE, DIN NOU

ÎN IMAGINE MARCA „ELECTRONICA”

Dezbaterile și propunerile ce au avut loc la „masa rotundă” organizată de „Scinteia tineretului” despre calitatea unor televizoare constituie un real ajutor pentru colectivul de muncă al Uzinei „Electronica”. În articolul publicat în ziar au fost semnalate o serie de deficiențe pentru eliminarea cărora conducerea uzinei a stabilit numeroase măsuri. Asigurăm ziarul și, prin el, cumpărătorii, că produsele uzinei noastre se vor bucura de o înaltă apreciere în comerț.

Rîndurile de mai sus sînt un rezumat al răspunsului, pe 4 pagini, trimis ziarului nostru de conducerea Uzinei „Electronica” în urma articolului: „În imagine — marca „Electronica” (publicat în 19-20 decembrie 1964). Au trecut de atunci 300 de zile. Aceiași redactori ai ziarului nostru au mers în săptămîna aceasta din nou în uzină. Ei au adresat conducătorii întreprinderii următoarea întrebare: CE REZULTATE S-AU OBTINUT ÎN ÎMBUNĂTĂȚIREA CALITĂȚII TELEVIZOARELOR ÎN ANUL 1965?

- Soluții pe toate undele? Cum sînt recepționate?
• 3 trimestre = 80.000 televizoare

„Întrebarea, așa cum a-și formulat-o dv. — ne spune tovarășul ing. CONSTANTIN FAUR, directorul Uzinelor „Electronica” — cere un răspuns cît se poate de concret. Voi încerca să-l dau. Uzina noastră a fabricat, în cele trei trimestre din acest an, circa 80.000 de televizoare. Au intrat în fabricație de serie — și se vînd în mod curent pe piață — televizoare Cosmos 3, E-47 și V.S.-59 „Grigorescu”. Menționez că aceste aparate, în comparație cu cele executate pînă acum, au numeroase îmbunătățiri constructive și de fabricație. Ele sînt comparabile cu unele din cele mai bune tipuri de aparate fabricate în alte țări. Serviciul constructor șef al uzinei — răspunzător progreselor înregistrate în construc-

ția de televizoare pe plan mondial — a proiectat recent un nou tip de aparat — E-59. Am vorbit, mai sus, de un capitol foarte important al luptei pentru calitate: îmbunătățirile constructive. Ele constituie însă doar o etapă. De aici încolo — în etapa de execuție — fiecare operație decide, mai mult sau mai puțin, calitatea produsului finit. Conducerea uzinei a luat numeroase măsuri îmbunătățirea transformatoarelor de iesitor (E-47), a contactului fizei de foarte înaltă tensiune, precum și a contactelor la

această direcție, în primul rînd, consfătuirea pe tema calității, organizate de uzină în luna iunie cu beneficiarii, comerțul și furnizorii de materiale. În urma acestor consfătuiri — avînd o imagine fidelă asupra comportării produselor în exploatare — am stabilit o serie de măsuri menite să contribuie la îmbunătățirea calității. Subliniez, printre acestea, introducerea termistoarelor, îmbunătățirea transformatoarelor de iesitor (E-47), a contactului fizei de foarte înaltă tensiune, precum și a contactelor la

a unor produse noi. Cele trei tipuri de aparate introduse în fabricație în ultimul an — cu performanțe din trecerea fazei de verificare și finisare a aparatelor înainte de controlul tehnic final. Aceasta a dus la înlăturarea simțului de răspundere la fabricație, la reducerea numărului de aparate returnate de către grupă de supracontrol a Ministerului Comerțului Interior”. Eforturile uzinei pentru îmbunătățirea calității televizoarelor sînt evidente. În primul rînd — pe linia asimilării permanente

ing. I. POPESCU C. PRIESCU (Continuare în pag. a IV-a)

S-a încheiat epoca descoperirilor

GEO

„Departa, la nord de Punta Sinaia..”

Ce poate fi mai familiar pentru oricine și-a însușit chiar și numai noțiunile elementare de geografie fizică decât conturul Americii de Sud. Partea estică a acestui continent își armonizează simozonozia — în chip izbitor — cu meandrelor litoralului vestic al Africii, și pare-se, cea două continente se găsesc — în vremuri îndepărtate — într-ună într-unul singur.

Și, totuși, acest continent a început să fie mai bine cunoscut de abia din secolul XIX când — datorită numeroaselor expediții care au fost organizate — el s-a dezvoltat, treptat, multe din „tainele” sale. Între oamenii de știință care și-au adus contribuția de preț la studiul acestui vast continent se numără și Emil Racoviță. Cu prilejul participării sale la expediția belgiană organizată în Antarctica, acesta a făcut și cercetări valoroase în Patagonia, în sudul continentului sud-american în timpul celor care au vădit timp mai îndelungat pe aceste meleaguri se înscrie și numele inginerului român Iulius Popper. El a participat la lucrări importante de identificare a unor bogății în Tara Focului și de prospectare a lor. În unele etape argentine se păstrează și astăzi unele denumiri românești, date unor forme de relief sau ape de aici: Rio de Urche, Punta Sinaia etc.

Desi în continentul sud-american au fost efectuate studii destul de amănunțite cum sînt, de pildă, cele din bazinul fluviului Orinoco sau din cel al Amazonului, totuși mai există — mai

cu seamă în Brazilia centrală, — regiuni încă puțin cunoscute. Viste de aici se desfășoară departe de civilizație, în pădurile acvatoriale, în condițiile unui climat vitreg, care cu greu și cu nesemnurate eforturi îngăduie pătrunderes exploratorilor. În rîndul acestor regiuni se înscrie și Mato Grosso, stat care — la o suprafață de 1.265.000 km² — însumează doar 615.000 locuitori. O parte a teritoriului său, brăzdat de afluenții și Amazonului, unde domnește clima tropicală — transformată în perioada inundațiilor din sezonul ploios într-o regiune aproape inaccesibilă — ridică numeroase semne de întrebare din punct de vedere geografic.

Ma există și alte regiuni în acest vast continent care-si așteaptă — într-un anumit sens — exploratorii. Este vorba despre unele zone greu abordabile ale munților Anzi Cordillieri. Sînt înșe zone întinse și pe alte continente care urmează de abia să fie studiate în detaliu de către geografi — și nu numai de către aceștia. Este cazul unor regiuni din Australia — continent ale cărui particularități i-au conferit denumirea de regiune a „fosilor vii”.

„Asadar, dacă epoca marilor descoperiri geografice a luat sfîrșit, ne-a declarat lectorul I. POPOVICI, cîmpul de activitate al cercetărilor din aceste domenii științifice este nelimitat nu numai în ceea ce privește cercetarea unor teritorii încă insuficient cunoscute dar și în privința unor noi și originale domenii.

Lector univ. I. POPOVICI

GRAFICE ?

PETELE ALBE ALE GLOBULUI

— Ce au reprezentat pentru omenire marile descoperiri geografice ale secolului nostru ?

— Primele decenii ale secolului XX au însemnat cercetarea a numeroase „pete albe” de pe harta lumii. Cei doi poli al globului, pînă de curînd inaccesibili exploratorilor, au fost atinși. Anii geografici internaționali au însemnat tot altce jaloane în explicarea multor fenomene geografice.

Este dificil fie chiar și numai să enumeri toate implicațiile care le-au avut pentru geografie descoperirile anilor geografici. De aceea, să ne referim doar la câteva mai importante.

Să ne oprim — de pildă — la explorarea — în cadrul celui de-al treilea an geografic internațional, a celor două mari regiuni polare: Arctica și Antarctica. S-au obținut — și din punct de vedere geografic — rezultate de neîmăginat în deceniile anterioare.

Existența „oazelor” Antarcticii — continent acoperit cu o platoșă de gheață din jurul poliului sud, și nu arhipelag, cum se credea pînă de curînd — a primit, cu acest prilej, o explicație științifică. Prezența lor era explicată — în urmă cu trei decenii — prin arderea continuă, subterană, a unor zăcăminte de cărbune, ceea ce ar fi dus la topirea stratului de gheață pe unele porțiuni de teren și la apariția amintitelor oaze. Anul Geozic Internațional a lămurit și această problemă.

Cercetările au arătat că relieful acestor oaze — compoziția lor petrochimică calcaroasă — poate imagina pînă-ntr-afia căldura solară, înct să nu permită formarea învelșului de gheață.

S-au mai făcut și alte precizări de mare preț pentru știința asupra dinamicii apelor oceanice în finiturile polare, modulul de formare a gheții, ca și asupra faptului că — în condițiile climatului actual — grosimea și suprafața ghețurilor polare sînt într-un continuu regres.

Interviul nostru cu prof. univ. I. Rădulescu Șeful catedrei de geografie fizică a Universității — București

Ne așintim privirile asupra cerului înstelat, privim melancolicul și solitarul astru al nopților și sîntem convinși că — nu peste multă vreme — curiozitatea noastră va fi satisfăcută. Omul va „debarca” pe aceste corpuri cerești. Civilizația noastră se va transforma într-o civilizație extraterestră.

Ne întoarcem apoi cu veacuri și veacuri în urmă, cînd necunoașterea limita harta terestră la fîșii înguste de pămînt — și acelea insuficient cunoscute, cînd „petele albe” populau din belșug nu cosmosul, ci globul nostru pămîntesc. Aceeai temerară curiozitate omenescă, sprijindu-se pe tot ceea ce puteau oferi știința și tehnica vremii, a inaugurat era marilor descoperiri geografice. De la finele secolului al XV-lea și pînă de curînd, oamenii și-au inventariat propria lor locuință și — treptat — „petele albe” au făcut loc cunoașterii — în linii generale — a globului pămîntesc. Și această operă a însemnat nu numai cadrul dezvoltării multilaterale și vertiginose a științelor geografice; ea a avut, concomitent, semnificația unor uriașe eucerii fără de care nivelul actual al civilizației umane ar fi fost de neconceput.

Dar secolul nostru ? Reprezintă el oare momentul încheierii științelor geografice ? A luat sfîrșit — în pragul veacului XX — odiseea romantică a marilor descoperiri geografice ? Ne cunoaștem oare pe deplin — în era eucerii cosmosului — leagănul propriilor noastre civilizații ?

Întă câteva întrebări al căror răspuns va însemna — anticipăm — o pasionantă chemare pentru studierea unor probleme științifice încă nedezlegate. Introducerea — sublinierea aparținere interioară noastră — în aceste probleme rămase nesoluționate ale științelor geografice, ca și precizarea însemnătății acestora în istoria omenirii, o facem cu sprijinul prof. univ. I. Rădulescu.

— Mal există — actualmente — „pete albe” pe harta lumii ?

— Într-un anumit sens se poate afirma că, astăzi, astfel de „pete” nu mai există. Căci, într-o măsură mai mare sau mai mică — planeta noastră a fost inventariată de către geografi.

Bineînțeles, această cunoaștere este relativă. Mal sînt încă nenumărate „enigme” geografice care se cer soluționate. Chiar și teritoriile cunoscute sînt încă departe de a fi studiate în întregime, și înșe asemenea porțiuni uriașe de teren ca Arctica sau Antarctica, fundul oceanului care acoperă două treimi din suprafața globului, regiuni întinse din America de Sud sau Australia au fost cercetate doar cu totul parțial. Alte chestiuni de bază ce urmează să fie cercetate și studiate din punct de vedere științific sînt de domeniul geografiei fizice, climatologice, oceanografice, hidrologice, geografice solurilor sau cel al etnografiei. Să ne referim doar la relieful fundului oceanic sau marin, la origina arhipelagurilor din Pacificul central și sudic, la numeroase probleme legate de calotele glaciale, de evoluția nivelului de apă subterană din Sahara sau Arabia, de modul de formare a Americii centrale istorice și insulare, de originea loess-ului pe întregul glob etc. Există deci un cîmp nelimitat pentru activitatea în domeniul științelor geografice și — într-un anumit sens — se poate afirma că romanticismul marilor descoperiri nu s-a încheiat încă...

— Ce însemnătate practică are soluționarea unor astfel de probleme ?

— Ca și în alte domenii științifice — și poate mai mult în acest caz — aplicativul se împletește strîns cu la-

tura teoretică. Să luăm numai cîteva exemple. De pildă, problema cercetării curenților oceanici de suprafață și adîncime. Descoperirea mecanismelor formării lor exacte, al direcției, temperaturii sau vitezei cu care se deplasează aceste mase de apă prezintă un interes deosebit nu numai pentru navigație, ci și pentru pescuit sau climatul unor întregi regiuni ale globului. Săritim de topră a ghețurilor. Cînd acest ritm — în condițiile climatului actual — va fi cunoscut, se vor putea face calcule precise în legătură cu variațiile nivelului oceanului planetar la tărîm.

Pe al plan — mai aproape de preocupările cotidiene — se poate spune că construcțiile hidrotehnice, rutiere, urbanistice, amenajările teritoriale integrale nu pot fi concepute în absența activității geografilor. Aceștia pun la îndemîna proiectanților materiale documentare de o mare valoare. Căci urmînd geneza și dezvoltarea unor fenomene și procese geografice ce se petrec într-o anumită regiune, geografil trebuie să arate sensul dezvoltării acestor fenomene — în cazul intervenției unor activități omenest constructive, să ofere o prognoză economico-geografică.

Rezolvarea unor astfel de probleme este și în centrul atenției geografilor din țara noastră. În strînsă legătură cu transpunerea în fapt a Direcțivelor celui de-al IX-lea Congres al partidului, ne revine sarcina studierii — la nivelul actual pe plan mondial — a problemelor de geografie fizică, economică, de geografie populației sau a așezărilor omenest în toate regiunile țării. Studiul proceselor actuale fizico-geografice, regionale geografice de amănînt, întocmirea de hărți speciale în unele regiuni se numără în rîndul sarcinilor de bază ale geografilor, a căror îndeplinire va duce nu numai la tragerea unor concluzii științifice deosebit de valoroase, ci și la aplicații de mare preț.

Cu totul insuficienta explorare a fundului submarin echivalează însă cu nedescoperirea unor nevătmute surse de bogății minerale. Nu este vorba aici numai despre imensele cantități de sedimente suboceanice și submarine, al căror volum se cifrează — după unele calcule — la zece de milioane de km³ și care reprezintă mai multe zeci de miliarde de tone de metal. În scoarța terestră de sub nivelul fundului oceanic — sau în interiorul munților submarini, care alcătuiesc sisteme avînd o întindere nemăsurabilă pe us-

cat — se găsesc, neîndoiel, valorificate, zăcămintele care extînd pe timp nelimitat rezervele de minerale ale omenirii.

Înșe geografii oceanici are drept obiectiv și studierea a-pelor... curgătoare care brăzdează marile bazine oceanice și a căror cauză principală o constituie procesele naturale care se desfășoară în atmosferă. Curenții oceanici — cîci despre ei este vorba — prezintă un interes deosebit nu numai pentru navigație. Ei exercită — la rîndul lor — o mare influență asupra atmosferei,

În urmă cu aproape două secole, navigatorul englez Cook după ce încercase să se apropie de tărîmul Antarcticului, scria: „nici un om, niciodată, nu va cutreia să pătrundă spre sud mai departe decît am reușit eu”. Era o recunoaștere amară a nereușitei tuturor încercărilor de a ajunge în regiunea polară, a înfrîngerii în luptă — înegală pe atunci — cu aspra și neîmblînzită natură polară.

S-au scurs de atunci decenii după decenii explorator după explorator s-a străduț să dezlege enigma Antarcticai — și melesurile îndepărtate ale Polului Sud au fost presărate de victimele dorinței temerare de a cuceri neîmblînzitului imperiu al ghețurilor. De abia în primele decenii ale secolului nostru neînfrînta Antarcticai s-a lăsat — pas cu pas — explorată.

Uriasul teritoriului al ghețurilor nu putea fi însă cunoscut decît prin efortu-

var ar putea fi înălțată, suprafața Antarcticai s-ar ridica — în medie — la 1.500—1.600 metri înălțime, ceea ce ar depăși de două ori altitudinea medie a tuturor continentelor de pe glob.

Aproape complet lipsită de animale, cu o vegetație sărăcăcioasă — acesta este aspectul celui de al șaselea continent din punctul de vedere al florei și faunei. În schimb, subsolul este foarte bogat în minerale, a căror extracție se lovește — și în zilele noastre — de piedici de neînșin.

Și acum, ce cîmp de cercetare deschide astăzi Antarctica geografilor ? Și-a epuizat oare acest continent „surprizele” științifice ?

Este evident faptul că imensul teritoriu acoperit cu ghețuri vesnice — în ciuda marilor descoperiri recente — este de abia la începutul cunoașterii sale. Nici pînă acum nu se știe, de pildă — în mod sigur — dacă Antarctica reprezintă unul sau două continente. În acest din urmă caz, globul nostru pămîntesc ar cuprinde nu șase, ci șapte continente. Unii geozici presupun că topirea calotei de gheață ar putea dezvălui existența unui arhipelag de insule — situat în partea vestică a acestui teritoriu, și a unui continent — în partea de est.

Cu toate marile progrese care s-au făcut în ultimii ani în cunoașterea Antarcticai, mal sînt încă numeroase zone ale acestei vaste regiuni, insuficient sau deloc cercetate. Și cine poate să aprecieze, la adevărată lor valoare uriașele bogății ale subsolului Antarcticai ?

Înșe studierea în continuare a acestei „fabrici de gheață” care este Antarctica prezintă un enorm interes pentru înțelegerea cliimei și a evoluției ei pe întregul glob, pentru evaluarea rezervelor de apă terestră. Cîteva precizări în acest sens. Dacă toți ghețarii de pe Pămînt s-ar topi — și peste 90 la sută din ghețarii se află în Antarctica — atunci nivelul oceanului planetar s-ar ridica cu peste 50 de metri. Astfel, imense teritorii fertile ale globului ar fi acoperite cu apă.

Actualmente s-a constatat că „acumularea” gheții depășește în Antarctica consumul ei. Pe de altă parte s-a observat în mod cert faptul că are loc o retragere — de mică proporție — a ghețurilor Antarcticai. Cum pot fi interpretate asemenea date paradoxale ? Deși există ipoteze care se străduiesc să pună în concordanță datele amintite, totuși rezolvarea acestor probleme o va aduce — neîndoiel — doar viitorul.

În urmă cu aproape două decenii, Richard Byrd, explorator îndrăznet, descria Antarctica ca pe un „pămînt atrăgător al vesnelor mistere”. El preciza — totodată — că regiunile interioare ale acestui continent „ne sînt de fapt mai puțin cunoscute decît partea luminată a Lunii”. De atunci, multe din „misterele” sudului îndepărtat au fost dezlegate. Numeroase atele însă așteaptă să fie delusite de către generația noastră.

C. SÂDEANU
candidat în științe

S-a născut o insulă

Au trecut aproape doi ani de cînd, ca urmare a unei erupții vulcanice din Oceanul Atlantic a luat naștere — în gîd coasta Islandei — o nouă insulă, care a fost botezată Surtsey. În urma unei noi erupții vulcanice, în vecinătatea ei a apărut o altă nouă insulă.

Mica insulă a dispărut însă în urma unei furtuni puternice din cursul unei singure nopți. Echipa care a sosit la fata locului nu a mai găsit nici o urmă a acestei insule, ce a atinsese o înălțime de 200 metri și o înălțime de 20. Cercetătorii islandezi consideră însă — că, întrucît actuala erupție vulcanică subamară continuă, este de așteptat ca insula să reapară.

Munții subacvatici

Bazindu-se pe datele magnetice gravitaționale și seismologice, un geolog american este de părere că pe fundul Oceanului glacial arctic — în afara lanțului de munți Lomonosov, descoperit de exploratorii sovietici — se mal află alte două lanțuri de munți submarine. Unul dintre acestea este paralel cu lanțul Lomonosov, iar celălalt se întinde de la Islanda spre nord și constituie — aparent — o prelungire a lanțului de munți submarini ce se înalță în mijlocul Atlanticului.

Nucleul terestru

A fost elaborată o nouă ipoteză potrivit căreia între partea fluidă exterioră și partea centrală a nucleului terestru se află un strat de roci compacte, gros de 540 km. Aceasta reprezintă o nouă teorie privind structura nucleului pămîntului care are un diametru de circa 7.900 km. Potrivit calculelor efectuate de către dr. K. Baller, stratul de roci compacte care înconjoară porțiunea centrală a nucleului terestru este — spre centrul Pămîntului — din ce în ce mai puțin solid.

„Continentele” din adîncul oceanelor...

O suprafață enormă a Pămîntului este acoperită de Oceanul Planetar: ea este de două ori și jumătate mai întinsă decît întregul uscat. Și dacă epoca marilor descoperiri geografice — pe uscat — s-a încheiat, pe fundul oceanului ea este de abia la începuturile ei. Aici „petele albe” abundă și ele au început a fi clarificate cu ajutorul celor mai recente achiziții ale științei și tehnicii contemporane.

Fundul Oceanului Planetar este inventariat și cu ajutorul unor aparate care funcționează

cu ajutorul ultrasunetelor care după ce sînt emise de la suprafață, se reflectă de rocile abisale și — revenind înapoi — sînt captate de instalații speciale. Adîncimea este astfel delimitată în mod automat și relieful fundului oceanic conturat cu o mare precizie.

În general, în prezent sînt cunoscute în linii mari mările de mică adîncime. În ceea ce privește fundul depresiunilor oceanice, acesta este de abia explorat și măsurătorile de adîncime evol-

dențiază mereu și mereu noi și surprinzătoare forme de relief. Va trece — probabil — multă vreme, pînă ce se va studia în mod amănunțit întregul relieful al fundului oceanic, cu care prilej se vor afla și date sigure despre misterioasa Atlantida sau despre alte continente presupuse scufundate. Și aici, un cuvînt greu de spus îl vor avea mijloacele de înecățare cu ajutorul batiscafelor, datorită cărora omul a putut atinge adîncimi de peste 10 kilometri și inspecta direct fosele oceanice.

Cu totul insuficienta explorare a fundului submarin echivalează însă cu nedescoperirea unor nevătmute surse de bogății minerale. Nu este vorba aici numai despre imensele cantități de sedimente suboceanice și submarine, al căror volum se cifrează — după unele calcule — la zece de milioane de km³ și care reprezintă mai multe zeci de miliarde de tone de metal. În scoarța terestră de sub nivelul fundului oceanic — sau în interiorul munților submarini, care alcătuiesc sisteme avînd o întindere nemăsurabilă pe us-

cat — se găsesc, neîndoiel, valorificate, zăcămintele care extînd pe timp nelimitat rezervele de minerale ale omenirii.

Înșe geografii oceanici are drept obiectiv și studierea a-pelor... curgătoare care brăzdează marile bazine oceanice și a căror cauză principală o constituie procesele naturale care se desfășoară în atmosferă. Curenții oceanici — cîci despre ei este vorba — prezintă un interes deosebit nu numai pentru navigație. Ei exercită — la rîndul lor — o mare influență asupra atmosferei,

determinînd particularitățile cliimei unor întregi regiuni ale planetei noastre. Cercetările asupra curenților prezintă o mare însemnătate și mai sînt încă nenumărate probleme de lămurit în legătură cu mecanismul formării lor, temperatura sau viteza cu care ei se mișcă. Aceasta în afară de faptul că există încă curenți necunoscuți a căror descoperire ar clarifica — poate — alte „enigme” ale oceanului, ale geografiei acestuia...

• Se deplasează întreaga peninsulă ?

În urma cercetărilor efectuate sub egida UNESCO s-a stabilit că — în decurs de 100 milioane de ani — peninsula Indusian s-a deplasat spre nord cu 6.000 km. S-a constatat că uriasele „cicatrice” de pe fundul oceanului, ca și rezultatele cercetărilor paleomagnetice asupra rocilor minerale submarine — care au fost efectuate la sud de India — confirmă ipoteza privind „deriva” continentelor.

„Deriva” Indiei spre nord are o viteză care este de două ori mai mare decît deriva în urma căreia s-a produs — după cum se presupune — separarea Africii de America de Sud.

• Verticală subterană

Uniunea Internațională de geodezie și geofizică se preocupă de studiul scoarței terestre pînă la o adîncime de 1.000 km. Scopul acestor cercetări este descoperirea epicentrelor cutremurilor de pămînt și a originii lor, precum și precizarea cauzelor erupțiilor vulcanice și a formării lanțurilor de munți Himalaia și Alpi.

Aceste cercetări sînt întreprinse de către savanții sovietici, americani și japonezi. Pentru a cunoaște structura fundului mării Japoniei — una dintre cele mai adînci din lume — se vor efectua foraje pînă la o adîncime de 4 km, pentru a se extrage din profunzimile acestuia probe minerale încă necunoscute, aparținînd perioadei de tinerețe a Pămîntului.

• Cei mai buni geologi — sateliții

Oamenii de știință americani au conceput construirea unor sateliți artificiali pentru reperele zăcămintelor minerale utile.

Primul satelit va avea misiunea de a fotografia — în culori — diversele regiuni pentru a completa informațiile furnizate de către hărțile geologice. Cel de al doilea satelit va detecta anomaliile cîmpului gravitațional care se datorează zăcămintelor metalifere. Posedînd aparate extrem de sensibile pentru măsurarea cîmpurilor magnetice, satelitul va înregistra modificările locale ale gravitației, ca și perturbările cîmpului magnetic terestru.

Știință

Cu dragoste

O convorbire de: SÎNZIANA POP

Eram șapte. O să vorbim despre dragoste, le-am anunțat. Patru au ris, Le stătea bine. Venise toamna... Cum despre dragoste? Bine. Nu e bine deloc, n-am ce spune... Fata care reușea a discuție despre dragoste se numește Ionescu Paula. Are 17 ani, este elevă la liceul „Nicolae Dălcescu”...

lor pentru majoritatea fetelor îl ocupă învățătura, munca, pregătirea temeinică pentru viață. Virsta le apropie însă de iubire cu pași repezi, unora „zburătorii” li s-au și arătat în chip de prieten. Frumoasele visuri adolescenței descriu curcubeul peste anii care vin. Dar pregătirea pentru viață înseamnă și pregătirea pentru viața de familie, formarea unor concepții sănătoase despre dragoste, despre căsătorie. E drept, aici nu se pot da lecții, nu se poate spune „Iată așa și vei fi fericită”...

nu-i de glumit...

Să știți că nu e simplu. Nu e simplu deloc, le-am spus reținut discuția. Pentru epoca noastră lucrurile se complică. Mă refer la responsabilitate. Emanciparea femeii este un fapt. Termenul e ușor banalizat, dar sensurile lui sînt acum bogate. Începînd cu școala și terminînd cu profesunea în care te specializezi, solicitarea efortului de muncă este egală pentru toți. Muncim la fel cu bărbații. Cîștigăm. Satisfacția muncii este o realitate evidentă, poziția socială este alta față de trecut. Trăim o desferțare morală în sensul unei mai libere manifestări a spiritului. Pecetea femininătății este pregnantă — ne simțim bine oriunde, pe stradă și la locul de muncă, e o siguranță a timpului acestuia căruia ne dăruim și care ne-a dăruit, într-o mare măsură, demnitatea.

CORCODEL GEORGETA (confectioneră, „Tricotajul roșu”): Este o viziune cam idilică. Lucrurile stau uneori și altfel. La noi în secție sîntem mai multe fete. Avem bărbați puțini, citiva maiștri, oameni serioși. Își văd de casele lor. Am avut însă prilejul să cunosc viața, și... Chiar zilele trecute am discutat cu o prietenă care a vorbit cu un băiat doi ani (om cu o anumită cultură). Fata îmi spunea că se întîneau zi de zi. Și cu toate acestea a avut o surpriză foarte mare: într-o zi l-a înfîlînit în troieburz pe prietenul ei cu o colegă, cu flori... Se duceau să se căsătorească! S-a dus să discute cu

făcut prea tîrziu? Aceste discuții cu intenția de a-l pregăti pe tîndr pentru viață, pentru înțelegerea ei, sau, dimpotrivă, sînt organizate abia atunci cînd tîndrul a ajuns să se comporte greșit? Punem această întrebare fiindcă una este să discuți cu tinerii din timp, să le cunoști viața, concepțiile, să-i ajuți și alta este să „judeci” greșelile lor într-o situație cînd aproape n-ai cum să-i mai ajuți.

MARCELA: Nu există sprijin întotdeauna, nici îndrumare atentă în astfel de probleme din partea organizației de tineret din secția în care lucrez, dar nu numai din partea organizației de tineret nu se vede această

tezi lucrurile cu brutalitate, cînd se pot găsi zeci de formule mai potrivite, care să meargă la inima tinerilor.

În acest sens este inexplicabil că, în timp ce pentru alte activități s-au găsit forme corespunzătoare, eficiente, de atragere a tinerilor, în ceea ce privește formele de dezbateri a problemelor etice, cele care sînt folosite continuu să rămînă și putine, dar și nefiresci, neeficiente. Uneori, cînd o situație foarte delicată, care cere o atenție deosebită, chiar de bijuterii, se face prilej de... discuții în public! Se strîcî tot. Cel mai grav însă, repet, mi se pare faptul că nu există o preocupare privind educația moral-cetățenească a tinerilor, nu este vorba numai de dragoste, de căsătorie, ci de întreaga lor atitudine în viață, atitudine care nu poate fi ruptă nici chiar de modul cum muncesc ei. Cerșind lucrurile s-ar vedea că, de fapt, întîmplările fiecăruia sînt mai mult decît simple „cazuri personale”.

Cazuri personale... În materie de dragoste foarte cazurile sînt „personale”, fiecare îl are pe al nostru. Asta nu e grav, e firesc. Dar există în rîndul unor tinere, foarte tinere chiar, mentalitatea că „împlinirea erotică” (uneori foarte de vreme), schimbarea partenerului cît mai des este un fapt la fel de firesc, modern, interesant.

PAULA: Există multe confuzii în acest sens, unor fete nefiindu-le limpezite sensurile majore ale iubirii, de aceea sau nu preferesc iubirea sau se folosesc de dragoste ca de-un fel de mijloc de a se distra. Există fete care au parca o tendință bolnavă de a se arunca în viața erotică, și fac așa grabă în viața schimburilor de prieten, de bărbați, din a-și cheltui dragostea cu o „dărnice” periculoasă în primul rînd chiar pentru ele.

SANDA: Problema este foarte dificilă. Am impresia că o fată pierde foarte mult dacă nu știe să-și păstreze demnitatea înainte de căsătorie. Nu este vorba de o lege tabu, ci de constatarea că viața la de femeie se desfășoară în granițele unei împliniri, unei linișți încompatabil superioare a tunc cînd soțul tău n-are motiv să gîndească lucruri nefavorabile tie. Actual în sine nu trebuie condamnat, sînt uneori și cerințele virstei. Ele pot fi însă condiționate de sentiment, de dragoste, avînd în vedere perspectiva familiei, căsătoriei. A-ți justifica pierderea demnității sau a-ți așeza tribulațiile sentimentale pe sozua... „cerințele virstei” este de fapt un simplu mod de a ascunde lucrurile.

ALEXANDRINA: Nici eu nu concep „dragostea” fără dragoste, „dragostea” din distracție. Personal sînt foarte deschiș, discutăm, nu pot să o condamn pe una că trăiește dragostea, firească, de femeie. Sînt însă și fete care fac lucrul acesta din plictiseală și cinism fără nici o pretenție la demnitatea lor. De ce? Fetele acestea, în general în viață n-au preocupări serioase, nu se pasionează pentru nimic. Aș vrea să spun că mentalitatea schimburilor foarte rapide de bărbați își găsește în ultima vreme oarecare răspîndire în rîndul unor fete. Știu cazuri cînd, încă de la virsta școlii medii, unele dintre ele gîndesc așa.

— Poate și din cauză că, în loc să se discute deschis, tinerete, în organizațiile U.T.C., despre aceste probleme, mentalitățile despre care vorbiți circula pe uși domnice și își găsesc mai ușor teren.

ALEXANDRINA: Practic, cam așa se întîmplă lucrurile. Este destul de obișnuit să auzi că o fată care n-are preocupări serioase „convînge” și pe alta despre „frumusețea” mai multor aventuri, dar auzi mai rar că într-o organizație a avut loc o discuție foarte interesantă despre dragoste. În ceea ce mă privește eu condamn prietenia „pe termen scurt”. Această prietenie nu poate fi sinceră, duce la înșirarea femeii, la nestatornicie, la incapacitatea de a fi serioasă, iar fluctuațiile în dragoste au, după părerea mea, repercusiuni grave asupra căsătoriei de mai tîrziu.

SANDA: Cunoșc niște versuri care spun foarte frumos întregul adevăr despre instabilitatea în dragoste:

„Amaric însă e s-ajung cîrunt De-ai risipit în preajmă, la-nîmplare, Iubirea, ca pe-un simplu ban mărunt...”

Dar nu numai atât. Să fim sincere: unde auzim că nu știu ce fată, desigur, „a făcut și a dres” — s-a căsătorit, e bine etc. De obicei însă, nu urmărîm lucrurile pînă la capăt. Am vedea că „binele”, ideea de „fericire” lăsată de prima impresie sînt departe de a fi reale, sau...

și mai precis, nu sînt de lungă durată. Eu sînt pentru un sentiment foarte trainic. Îmi place să văd tinerii plimbindu-se, distrîndu-se, dar sînt împotriva neseriozității. De cite ori s-au ivit în facultate asemenea cazuri, am căutat să ajut la îndreptarea unor asemenea situații.

— Dar dacă admitem că în viața unei tinere s-a produs un accident? Să n-o mai creadă nimeni?

SANDA: I se poate întîmpla chiar unei fete foarte serioase și avînd intenții foarte bune, să înfînească un om pe care să-l iubească, dar care, pînă la urmă, să nu se dovedească demn de dragostea ei. Renumele prost nu se „cîștigă” însă în astfel de cazuri! Știm noi cum se cîștigă!

Visăm cu toate, sau aproape toate — la căsătorie. Intemeierea unei familii rămîne de veacuri visul cel mai frumos al femeii tinere, visul cel mai completat nu doar de faptul poetic al nunții, ci mai ales de dorința ca familia să fie dintre cele trainice. Iată, deci, o altă întrebare, pe care ne-o punem noi, fetele și femeile tinere, și nu numai noi: de ce depinde, în primul rînd stabilitatea familiei?

GEORGETA: Părerea mea? De constanța în dragoste...

— Este o condiție sau un efect?

GEORGETA: O condiție. Sînt multe căminici admirabile, tocmai datorită faptului că soții au știut să evite înterupterile, intervențiile străine, uitările în dragostea lor. Eu cunosc pe cineva, o colegă care lucrează cu mine, care este căsătorită de 14 ani, are o fețișcă cît ea de înaltă. De cite ori discutăm cu mine, spune că nu regretă în nici un fel faptul că a evitat „aventurile”, „distracțiile” în afara familiei, nu regretă timpul trăit alături de soțul ei. Și o înțeleg. Dragostea ei a fost durabilă și tocmai — prin asta — mare, profundă, o dragoste care dă adevărată fericire.

PAULA: Și părerea mea este că în căsnicie trebuie să existe sentimente foarte trainice. În această privință, rolul femeii este extraordinar de important. Iar seriozitatea se deprinde de acum, de la adolescență. Pentru că, dacă o fată nu este serioasă și nu păstrează o anumită limită în raporturile cu bărbații, atunci nici în viața de familie nu va putea să-și găsească fericirea pe care o dorește. Eu, ca să spun un lucru concret, vreau să mă refer la mama mea, pe care o apreciez nu numai fiindcă este o persoană de o deosebită cultură, o persoană care într-o conversație este, aș putea spune, suflul aceluia societății, dar și pentru o exemplară atitudine de femeie — demnă, delicată, serioasă. Am un îndemn în dînsa, în acele calități morale desăvîrșite pe care am să le urmez și eu. Tatăl meu este inginer și este foarte ocupat, este foarte puțin timp acasă, cu toate acestea între părinții mei nu au existat niciodată discuții și relații dintre ei reprezentînd un model pentru mine. În viitoarea mea căsnicie, mă voi orienta și eu în același fel.

SANDA: Sînt pentru căsătorie care are la bază o preocupare comună. Dar eu consider că la baza unei căsătorii temeinice trebuie să se afle și același îndemn spre cultură, spre autoperefecționare. Sînt căsătorită de un an de zile, pe 28 septembrie am împlinit un an de căsnicie. Căsătorie mea are la bază aceste comunicări spirituale și mai ales dragostea. Noi ne înțelegem foarte bine și ne gîndim amîndoi la viitor, foarte lucid. Mă gîndesc însă că dacă n-are existat dorința de a ști mai mult, dacă n-am avea preocupări care să depășească simplele bucurii casnice, preocupări simple imediat plafonează în viața de familie. Nu știu ce s-ar alege chiar din dragoste...

GINA: Și eu sînt pentru căsătorie bazată pe dragoste și nu aș putea să mă căsătoresc cu un bărbat pe care să nu-l iubesc. Dar mai am de adăugat ceva: vreau ca înainte de a-mi pune problema căsătoriei, să-mi formez o pregătire de vîrstă, culturală, dar și materială. Nu pot să admit ideea că în viață pot să trăiesc pe post de întreținut...

...Eram șapte. O să vorbim despre dragoste le-am spus. Patru au ris. Le stătea bine. Venise toamna — în lunze, în lumină, în pășiri. Schimburile de păreri deveneau din ce în ce mai interesante. Dar orele pentru discuții erau, practic, limitate. Ca și pagina care poate, azi, să găzduiască părerile. Discuția însă poate continua. Așteptăm înscrieri la cuvînt...

— Să știți că nu e simplu. Nu e simplu deloc, le-am spus reținut discuția. Pentru epoca noastră lucrurile se complică. Mă refer la responsabilitate. Emanciparea femeii este un fapt. Termenul e ușor banalizat, dar sensurile lui sînt acum bogate. Începînd cu școala și terminînd cu profesunea în care te specializezi, solicitarea efortului de muncă este egală pentru toți. Muncim la fel cu bărbații. Cîștigăm. Satisfacția muncii este o realitate evidentă, poziția socială este alta față de trecut. Trăim o desferțare morală în sensul unei mai libere manifestări a spiritului. Pecetea femininătății este pregnantă — ne simțim bine oriunde, pe stradă și la locul de muncă, e o siguranță a timpului acestuia căruia ne dăruim și care ne-a dăruit, într-o mare măsură, demnitatea.

Dar problema are și alte aspecte. Cîștigurile morale nu anulează niște obligații morale. Să nu uităm maternitatea. Și îndeletnicirile casnice care, de cele mai multe ori, ne privesc. Fiereste, făcute din dragoste, dar sînt obligații care cer un anumit efort, care cer o concepție morală — despre familie, de pildă. Deci, muncă intelectuală sau fizică, plus familia, dragostea. O mie de probleme. Să începem cu una, foarte modernă: relațiile femeii tinere cu colectivele în care muncesc sau învață.

Raporturile ideale, sînt, desigur, camaraderesti, și ele primare. Dar cite drame familiare nu se explică totuși prin această „asire” în lume și punere în drepturi a femeii?

PAULA: Așa privită, discuția e interesantă. Problema raporturilor de colegialitate se pune și în școli.

— Colegii tăi sînt înfrînguștii?

— Toți, sau aproape toți.

— Dar tu?

— Pe mine m-a preocupat foarte mult învățătura.

— Toate învățăm. Fii sinceră nu te-a atras niciodată chipul unui băiat?

(Paula a coborît privirile, se vede și în fotografie. Celelalte au zîmbit. Sub pleoapele lăstate se simțea și risul ochilor ei: să nu uităm — are 17 ani!)

— Dați-mi voie să nu răspund la această întrebare...

— Fetele au zîmbit.

— Aș vrea să mă înțeleg bine, nu prea particip la asemenea discuții fiindcă vîd la unii, chiar colegi cu mine, o ușurință nepermisă în concepțiile despre dragoste. Eu văd în iubire ceva cu totul deosebit, minunat. Mi se pare un sacrilegiu — cînd e vorba de iubire — s-o banalizezi, să faci din ea un simplu divertisment. Dragostea, pentru mine nu suferă nici cea mai mică impuritate.

— Vorbești frumos, și e frumos, într-adevăr, ceea ce spui. Dar de ce anume suspectezi relațiile de prietenie ale colegilor tăi?

— Nu e vorba de toți, bineînțeles. Mă deranjează, uneori chiar mă jignește, faptul că unii încep încă de pe la 17—18 ani să vadă în dragoste un fel de joc superficial, un fel de amuzament și din dorința de a se „amuză” cît mai mult lucrîndu-se de-a dragostea, de-a înfîlînțirea, de-a declarațiile, exagerate pierzînd realitatea și mult timp, în dauna preocupărilor de bază pe care le avem. Sînt convinsă că asta se va resimți mai tîrziu. Multii nu știu să concentreze începutul dragostei spre direcțiile temeinice ale vieții. În loc să-și determine la sîrguință, se întîmplă invers.

ARSENE SANDA (studentă, anul IV, I.S.E. Căsătorită): La noi în facultate, lucrurile se prezintă oarecum altfel și trebuie judecate altfel. Sîntem la altă vîrstă, dar încă de la a admite, din anul întâi, cînd nu eram departe de anul liceului, relațiile în grupa de studenți au fost foarte frumoase. Am avut studenți înfrînguștii, dar au fost legături sentimentale de durată, n-au stînjinit pe nimeni, n-au împiedicat învățătura. Unele s-au soldat cu căsătorii. Cred că această atmosferă, de seriozitate, de prețuire (nu de degradare) a ideii de dragoste existentă în colectivul din care face parte o fată, contează foarte mult pentru relația dintre ea și bărbații lîngă care învață sau muncesc.

TUDOR GINA (muncitoare, secția cromograf, Casa Școalei): Sînt de aceeași părere. Sînt prietenă cu un băiat care nu lucrează cu mine, totuși între mine și colegii de muncă sînt relații de colegialitate în sensul foarte bun al cuvîntului: discutăm multe lucruri, unele întîme, care-l privesc direct, îmi cer sfaturi. Se întîmplă așa fiindcă eu însumi n-am căsătorit, cred, seriosă față de prietenia mea. Băieții te respectă cînd te porți așa.

MATEI MARCELA (teșitoare, „Tinăra Gardă”): Și la noi este la fel.

ARSENE SANDA

IONESCU PAULA

CORCODELEU GEORGETA

„mireasa”, care s-a convins de altfel, și ea, ce fel de om era respectivul. Cred că a procedat foarte bine atrăgîndu-i atenția. Căsătorie n-a mai avut loc. Totuși, prietena mea continuă legăturile cu acel bărbat. Este ceva pierdut, nu-i mai leagă nimic.

SANDA: Și, n-o ajutați? Nu vă interesează?

Intervenția reporterului s-a făcut în acest moment necesară. Iată o problemă de foarte mare importanță: sînt, întotdeauna, colectivele de tineri preocupate, cum spunea Sanda Arsen, să creeze climat de serioasă prețuire a dragostei, a iubirii, a ideii de familie, a responsabilității de soț, de soție? Există în aceste colective, în organizațiile U.T.C., grija necesară pentru ca tinerii să găsească explicații și rezolvări unor probleme atât de delicate? Să pornim de la afirmațiile celor 6 tinere, cu speranța că se vor trage concluzii.

GEORGETA: Ca să fim foarte obiectivi, nu există (la noi în secție cel puțin) o preocupare privind a veni în sprijinul tinerilor privind problemele de viață, de pildă dragostea, căsătorie. Cunoșc cazul unei tinere (și este unul dintre cele rare) cu care s-a discutat, dar nu s-a putut ajunge la vreun rezultat. Apucase pe o cale de pe care o greu s-o mai întorc.

— Nu cumva s-a întîmplat astfel și pentru că discutarea cazului s-a

grijă. Nici conducerile secțiilor nu se preocupă îndeaproape de viața tinerilor din afara orelor de producție și, în general, nu există o opinie atentă, sensibilă la astfel de fapte. Dau un exemplu. Avem o tovarășă, o tînră, al cărei prieten vine uneori la fabrică și o bate în fața muncitorilor. E curios, dar ea admite aceste brutalități, desigur spune că nu-l iubește. Spune că l-a iubit foarte mult pe un bărbat care a căsătorit și la dragostea căruia a renunțat, nevrînd să strice o familie. Asta este foarte bine, este o dovadă de respect pentru o altă femeie să ai puterea de a renunța la dragostea ta ca să nu strici fericirea altei femei. Dar avînd această tărie trebuie s-o ai și pe aceea de a trăi demn, de a nu te lăsa înșirată de un ins cu apucături brutale. Vedeti, nimeni nu i-a explicat însă aceste lucruri, nu s-a stat de vorbă cu ea. Poate nici eu însumi n-am făcut totul. Dar de asemenea probleme, organizația noastră U.T.C. nu se preocupă. Păcat.

— Ce înțelegi prin aceea că „nu se preocupă”?

NISTOR ALEXANDRINA (muncitoare confectioneră, „Tinăra Gardă”): Adevărul este că nu există o strînsă legătură între brourile și comiteele U.T.C. și tineri. Ar trebui mai întîi, să cunoașcă, cum spuneam, problemele de viață ale fiecărui tînr, concepțiile lor despre dragoste, căsătorie, familie, să-i ajute cînd au nevoie de ajutor.

— Pledezi pentru organizarea mai frecventă a unor dezbateri despre dragoste în fabrica voastră?

— Poate și asta. Dar, desigur, aici nu-i vorba de a organiza niște ședințe rigide, plicticoase, în care să se „tragă la răspundere” un tînr sau altul. Ar fi o greșelă tot așa de mare să tr-

Driblinguri, goluri dar și sincronizări întârziate

PE SCURT

Ultimul meci de verificare a reprezentativei noastre de fotbal susținut în compania formației Dinamo-Dresda s-a încheiat cu un scor categoric 4-0. Evident scorul poate fi socotit concludent, dar cu condiția raportării la calitățile echipei învinse.

Dinamo-Dresda a sosit în țara noastră după ce timp de șase etape a reușit să ocupe primul loc în campionatul R. D. Germane. Oaspeții alcătuiesc deci o formație cu pretenții și au ținut să demonstreze că primul loc reflectă valoarea echipei și că nu este un joc accidental. În componența sa se află jucători cu un așteptat gabarit care desfășoară un joc în forță, asemănător în multe privințe cu jocul adversarilor noștri de simbrătă.

Formația noastră care a avut pe întreg parcursul meciului următoarea configurație: Andrei, Popa, Motroc, Dan, Greavu, Al. Vasile, Georgescu, Pircălab, Ionescu, Dumitriu și Codreanu s-a arătat hotărâtă de la început să contracareze calitățile adversarului. Mulți se întrebau cum vor reuși să se descurce în fața unei apărări masive cele trei înaintași de la Rapid sau cum se va integra în acest compartiment dinamovistul Pircălab. Cele patru goluri (înscrise de Ionescu) vorbesc în bună măsură despre eficacitatea liniei de atac. În repriza a doua mai cu seamă înaintarea s-a dovedit în ver-

● În turneul de șah de la Belgrad s-au disputat 4 runde. Conduce Matulovic — 3,5 puncte, urmat de Velick 3 puncte, Tringov, Milnic, Sokolov 2,5 puncte, Gheorghiu, Vellimirovic 2 puncte etc. În runda a 4-a Florin Gheorghiu a remizat partida sustinută cu polonezul Sliwa.

● În vederea meciului cu echipa Poloniei (preliminariile campionatului mondial de fotbal), care va avea loc la 1 noiembrie la Roma, directorul tehnic al echipei italiene, Edmondo Fabri, a

selecționat 18 jucători: porțari: Negri (Bologna), Albertosi (Ludovico), Facchetti (Internazionale), Gori (Juventus), Ardizzone (Roma); mijlocași: Salvatore (Juventus), Bolchi, Rosato (Torino); înaintași: Bulgarelli, Pasculli (Bologna), De Paoli (Brescia), De Sisti (Fiorentina), Mazzola (Internazionale), Mora, Rivera, Lodetti (Milan), Barison (Roma).

În imagine marca „Electronica”

(Urmare din pag. 1)

bunățătatea calității. Posibilitățile acestui colectiv — așa cum vom arăta și în constatăriile noastre — sînt însă mult mai mari. Pe această temă am continuat discuția cu tov. director.

— De ce, cu toate cele arătate de dv. referențele comerțului se mențin totuși ridicate?

— Nu e adevărat acest lucru — spune tovarășul director. Dinamica respingerilor, față de anul trecut, este într-o continuă scădere. În trimestrul I — 13,6 la sută; în trimestrul II — 9,2 la sută; în trimestrul III — 1 la sută.

— Vă rugăm, pentru a ne forma o imagine mai exactă, echivalențele procentuale în valori.

— Valorile — vă rog să rețineți foarte bine acest lucru — nu sînt concludente. Comerțul respinge anumite aparate. Dar acestea nu sînt respingeri definitive. Uzina le repară — termenul de fapt e impropriu, le reverează și — ele intră din nou în rețeaua comercială. Pentru noi, deci, nu există practică produselor necomercializate. A comunica în ziar valoarea produselor respinse de comerț ar fi un deserviciu pentru uzină.

— Inexact, tovarășe director. Deserviciul — ca să folosim expresia dv. — și-l face uzina singură. Într-o uzină care are, în trei trimestre, respingeri în valoare de 34.000.000

lei, nu se poate vorbi de rezultate temeinice pe linia îmbunătățirii calității produselor.

— Aceste refuzuri, v-am spus, nu au afectat situația financiară a întreprinderii. Aparatele respinse au fost verificate și trimise spre desfacere comerțului.

— În punctul acesta oprim dialogul. Reținem în esență următoarele: Tovarășul director este multumit că situația calității s-a îmbunătățit față de anul trecut. Nimic de zic — acesta este un adevăr. Surprinde însă faptul că se ia drept etalon în lupta pentru calitate rezultatele anului trecut (de altfel foarte slabe pentru uzină) și nu posibilitățile reale, rezervele uzinei. A doua, problemă care surprinde este părerea tovarășului director potrivit căreia respingerile nu au afectat situația financiară a întreprinderii. Se pune întrebarea: cine, dacă nu uzina, a suportat costul manoperei și al materialelor pentru repararea celor peste 7.000 de aparate?

— O altă întrebare, care se pune simultan cu cea de mai sus ar fi aceasta: putea (și poate) uzina să producă televizoare mai bune, care să se buce de aprecierea unanimă a cumpărătorilor în rețeaua comercială? Pentru a răspunde, ne întoarcem la una din problemele discutate cu un an în urmă la „masa rotundă”.

tenționetrelor. Nici acum nu o țiru ca ea să fie luată în discuție. Noua linie tehnologică va sosi abia în trimestrul I 1966. Potențioarele execuției în uzină se vor folosi în continuare la construirea televizoarelor.

Abcedarul reparațiilor — de acest lucru s-au convins și deparatori uzinei — începe cu litera... l (lipituri). Cele mai multe defecte care apar la televizoare au o singură sursă: lipiturile necorespunzătoare — lipituri reci cum le spun electroziștii. Secția de fabricare a televizoarelor a cerut în repetate rânduri punerea la punct a tehnologiei la baia de cositor. Pe această temă s-a discutat și adevărată discuție. Serviciul tehnologic susține că tehnologia e bună dar cei din secția n-o respectă. Secția — invers.

Rezultatul: s-a trecut la executarea manuală a lipiturilor fără ca conducerea uzinei să intervină. — Ba, da — am intervenit, arată tovarășul inginer șef. Serviciul tehnologic se ocupă de automatizarea acestei operații — prin trecerea la procedul lipirii în baie cu unde staționare. — Nu se putea rezolva mai de mult această problemă?

— Se putea dar ne

trebuia o mașină specială.

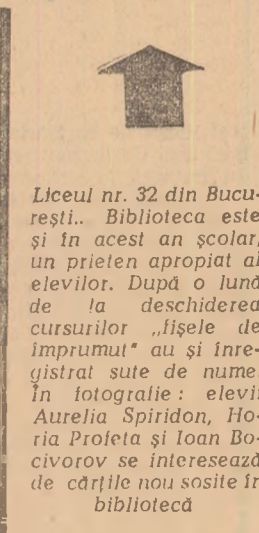
— Acum o aveți?

— Nu, o construim noi. Din piesele de schimb ale mașinii originale pe care o folosim la secția aparate de radio. Altele le construim în uzină.

Posibilitatea de rezolvare a acestei probleme (și era dintre cele mai importante: 20 la sută din defectele semnalate în comerț la televizoare se referă la lipituri necorespunzătoare) era la îndemna uzinei de mai multă vreme. De ce n-a fost folosită pînă acum?

„Pentru că vechea metodă era bună”, susține tovarășul inginer Ioan Ștefan, tehnologul șef al uzinei. Eu încă mă ocup de punerea la punct a vechii metode.

Inițiativa tovarășului tehnolog șef ar merita toată lauda. N-o putem acorda întrucât „contul de sarcini” o decamdată debitor. Surprinde în stilul de muncă al acestui serviciu următorul fapt: nu există conturul un plan concret de probleme tehnologice ce trebuie rezolvate, care să fie repartizate, cu responsabilitate și date, pe oameni. Acest lucru face ca în munca de elaborare și perfecționare a tehnologiei să existe mereu carențe.

Liceul nr. 32 din București. Biblioteca este și în acest an scolar, un prieten apropiat al elevilor. După o lună de la deschiderea cursurilor, lișele de imprumut au și înregistrat sute de nume.

La 19 octombrie 1965, George Macoveanu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, a primit în audiență pe trimisul extraordinar și ministrul plenipotențiar al Iranului la București, Ahmad Eghbal, în legătură cu aprobarea prezentării a scrierilor sale de acreditare.

Prin Decret al Consiliului de Stat, tovarășul Mihail Florescu a fost eliberat din funcția de ministru al Industriei Chimice, primind alte în-sărciniri.

A fost numit în funcția de ministru al Industriei Chimice tovarășul Constantin Scarlat.

Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă a oferit marți un cotelul cu prilejul turneului pe care l-a întreprins în țara noastră ansamblul de instrumente național al Filarmonicii radiodifuziunii R.P. Chineze.

În aceeași zi, în cinstea membrilor ansamblului a oferit un cotelul Liu Fan, ambasadorul R.P. Chineze la București.

Martii seara a plecat în Olanda o delegație economică guvernamentală a Republicii Socialiste România condusă de Bucur Schiopu, ministrul industriei alimentare, care la invitația guvernului olandez va face o vizită în această țară.

Delegația Statului popular al Chinei, condusă de Ion Cosma, președintele Comitetului executiv, care a făcut o vizită în Franța, la invitația Consiliului municipal al orașului Paris, s-a însoțit marți seara în Capitală.

Telegramă

Într-o telegramă de răspuns, Cen I, ministrul Afacerilor externe al R.P. Chineze, mulțumește ministrului Afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, pentru felicitările adresate cu prilejul celei de-a 16-a aniversări a proclamării Republicii Populare Chineze.

INFORMAȚII

Cum veghează „ochiul calității”

● Ștampila C.T.C... imprimată

● De pe băncile școlii — direct controlori?

● O pasă țără... adreșă: caliticarea controlorilor

Contul de sarcini tehnologice e debitor

- Supăraea maistrului Girtone
- Lovitură de pedeapsă împotriva... nepăsării
- Un stil de muncă anacronic

„Introducerea în fabricație a unui televizor — arăta anul trecut inginerul EUGEN COBAN — să fie însoțită de elaborarea unei tehnologii și a unei documentații tehnice complete și pusă la punct”. A supra acestui principiu au căzut de acord toți cei prezenți la masa rotundă — inclusiv tovarășii din conducerea uzinei. Și totuși principalele cauze care influențează calitatea televizoarelor continuă să fie generarea necorespunzătoare tehnologiei. Transcîm, spre edificare, câteva observații din rapoartele zilnice de calitate. Dintr-un lot de 111 buci de televizoare, executate în schimbul condus de maistrul Dumitru Făbă, în ziua de 12 octombrie, la punctul de control C7 au fost respinse 5 buci; la cabina finală 23; la punctul de control pe un canal încă 23. Principalele defecte sînt: intreruperi (cauza: lipituri incorecte), salturi ale imaginii (cauza — potențioetre necorespunzătoare), dereglaj de imagine sau sunet (cauza: execuții necorespunzătoare).

Maistrul principal Ion Girtone făcea următoarea remarcă: „Am discutat de atîtea ori despre calitatea necorespunzătoare a potențioetrelor montate în imi vine greu să mi fac un calcul — și cel de la banda finală au aplicat fără nici o obiecție ștampila calității. Ce defecte a avea lotul? Foarte vizibile: prelungitoarele aparate potențioetrelor sînt, intreruperi de imagine și sunet, „salturi” la potențioetre.

— Ați controlat acest lot? — întrebăm controlorul de la banda finală.

— Sigur că da. Eu nu dau drumul niciodată la aparate necontrolate nici în rupuț capului.

Controlorul arborează o exigentă demă de toată lauda. Dar este inexplicabil cum a putut să-l treacă prin mîna 110 televizoare fără să sesizeze defectele foarte vizibile. De fapt o explicație există: slaba exigență a controlorilor. Un controlor tînar, Traian Popescu, a imprimat ștampila calității reglului de la banda pentru a o aplica pe produse și el și-a căutat un loc de odihnă. Într-un apartament a ajuns la Tg. Mureș — a găsit, în locul siguranței, o lunetă de metal. Și că se putea înțipla dacă muncitorul de la centrul de reparații, chemat să instaleze aparatul, nu observa? Nici mai mult nici mai puțin decît un... accident. Aparatul putea lua foc.

Aducem la cunoștință tovarășului inginer Lulu Neacșu, șeful grupei C.T.C. de la televizoare cele petrecute în ziua de 12 octombrie.

— Cred că o excepție — ne spune dînsul. Maistrul Georgescu este un maistru bun. La fel și controlorul de calitate.

Reprezentanții din grupa de supracoontrol a M.C.I. nu au aceeași părere. „Nu este primul caz de respingere a unui lot întreg”.

În aceeași zi am fost martori a încă două „excepții”. De la Fabrica de mase plastice București au sosit 1.000 de prelungitoare pentru potențioetre care nu corespund documentației (erau mai lungi cu 5 mm și aveau diametrul interior mai mic cu 0,8 mm). Ele au pornit spre uzină și au ajuns în fabricație — unde nu pot fi folosite — cu „viza competentă” a recepționarului din cadrul serviciului C.T.C. Această „viza” competentă a primit și un lot de condensatori electrolitici sosiți de la I.P.R.S. Băneasa care, dese prezentau un grad mare de oxidare, recepționarul serviciului C.T.C. i-a considerat buni.

Anul trecut, la masa rotundă, s-a pus următoarea întrebare: se pot defecte ale aparatelor înaintea de a intra în rețeaua comercială? Ne amintim și acum răspun-

Cum veghează „ochiul calității”

de la controlorii tehnici de calitate, care să fie repartizate, cu responsabilitate și date, pe oameni. Acest lucru face ca în munca de elaborare și perfecționare a tehnologiei să existe mereu carențe.

Controlorii tehnici de calitate, care să fie repartizate, cu responsabilitate și date, pe oameni. Acest lucru face ca în munca de elaborare și perfecționare a tehnologiei să existe mereu carențe.

Controlorii tehnici de calitate, care să fie repartizate, cu responsabilitate și date, pe oameni. Acest lucru face ca în munca de elaborare și perfecționare a tehnologiei să existe mereu carențe.

Ultima șară a Ioanei I Recoțatul merelor la Oțmpung Muscel

controlori oameni care se ocupă de livrări, manipulari, de casări etc.? A doua: în timp ce pentru perfecționarea calificării profesionale a controlorilor din alte secții s-au organizat cursuri, cei de la televizoare au fost lăsați de o parte. „Nu vor să participe la cursuri”, susține șeful serviciului C.T.C., „Au participat”, susține tovarășa Paula Cuconea, de la serviciul personal-invățămînt. (Deschidem aici o paranteză pentru a relata în întregime următorul dialog:

— Tovarășă Cuconea, spune frate, au urmat sau nu cursurile de ridicare a calificării controlorilor tehnici de la televizoare?

— Eu așa știu, că toți controlorii trebuie să le urmeze.

— Știți ce mă irită pe mine, că dv., cei de la serviciul personal, nu știți nimic.

— Dumneata ar fi trebuit să știi mai bine. Controlorii de calitate sînt tineri și ar fi trebuit să știi de ce nu vor să vină la cursuri).

Dialogul a avut loc între tovarășul Haralambie Tomescu, secretarul comitetului U.T.C. și Paula

Cuconea, și ea membră a Comitetului U.T.C., care le crează etc.? A doua: în timp ce pentru perfecționarea calificării profesionale a controlorilor din alte secții s-au organizat cursuri, cei de la televizoare au fost lăsați de o parte. „Nu vor să participe la cursuri”, susține șeful serviciului C.T.C., „Au participat”, susține tovarășa Paula Cuconea, de la serviciul personal-invățămînt. (Deschidem aici o paranteză pentru a relata în întregime următorul dialog:

— Tovarășă Cuconea, spune frate, au urmat sau nu cursurile de ridicare a calificării controlorilor tehnici de la televizoare?

— Eu așa știu, că toți controlorii trebuie să le urmeze.

— Știți ce mă irită pe mine, că dv., cei de la serviciul personal, nu știți nimic.

— Dumneata ar fi trebuit să știi mai bine. Controlorii de calitate sînt tineri și ar fi trebuit să știi de ce nu vor să vină la cursuri).

Dialogul a avut loc între tovarășul Haralambie Tomescu, secretarul comitetului U.T.C. și Paula

La Peștera Comarnic

A apărut LUPTA DE CLASĂ

Organ teoretic și politic al C.C. al P.C.R. Seria a V-a — Anul XLV — Nr. 10, octombrie 1965

SUMAR

EDITORIAL: Marea Revoluție Socialistă din Octombrie; ION PĂTAN: Probleme actuale în domeniul investițiilor; E. HUTIRĂ, FL. BALAURE: Două decenii de la Conferința Națională a Partidului Comunist Român; AL. TĂNĂSE: Cultură, muncă, creație; EMIL IORDĂCHEȘCU: Răspîndirea cunoștințelor culturale științifice în lumina actualității; ECATERINA OPROIU: Despre repertoriul cinematografulor.

Documentar

Din experiența culturii grului în anul agricol 1964—1965.

Cercetarea științifică și cerințele producției

D. F. LAZĂROIU: Tematică, plan de cercetare; D. DUMITRESCU: Eficacitatea economică a cercetărilor.

Perspectivile învățămîntului superior

ALEXANDRU DOMSA: Unele sugestii privind învățămîntul tehnic superior; ION BONTAS: Pregătire pedagogică, viitorul ingineri; ION VERMESAN: Profilul specialiștilor zootehnicari; EUGEN CHIȘ: Formarea cadrelor didactice.

CRITICĂ ȘI BIBLIOGRAFIE

CONSTANTIN FLITAN: Coordonatele dreptului internațional contemporan; MIHAIL MAZANET: Însămări pe marginea revistei „Știință și tehnică”.

CUVINTUL CITITORULUI

Reflecții asupra studierii istoriei științelor (Andrei Weissmann); Cunoașterea mai temeinică a practicii judiciare (Nicolae Blîndu); Propuneri pentru extinderea tematicii de cercetare (B. Popovici, T. Cernescu).

Cit durează asimilarea unui televizor?

● Proiectanții despre E 59

● Modern în 1965. Dar în 1967?

● Tipizarea proiectării și a fabricației mereu amînată

Ing. OCTAVIAN JUNCU, proiectantul principal: E 59 are o schemă de funcționare care asigură aparatului performanțe ridicate în exploatare. Aparatul, din punct de vedere constructiv, e la nivelul celor mai bune tipuri care se construiesc în străinătate.

— Cită a durat proiectarea noului televizor?

Ing. TITUS PLESOIANU: „Tema de proiectare n-a fost repartizată în luna martie. Spre sfîrșitul lui august noi am prezentat prototipul. După

Se face sau nu munca de cercetare?

● Interviu cu autorul unei propuneri nerealizate

● „Autocritica” tovarășului inginer șef

● Și totuși: cînd va lua linia grupa de cercetare?

— Dacă ne amintim bine, tovarășe Zamfir, ai propus, la masa rotundă de acum un an, crearea în uzină a unei grupe de cercetare.

— Exact. Dar propunerea a fost doar... apreciată. Vă amintim, și tovarășul inginer șef de concepție, Eugen Chicos, și tovarășul inginer Paul

Apostol de la direcția generală, au plecat pentru crearea acestei grupe de cercetare.

— Ne adresăm tovarășului Mihai Alexe, inginer șef al uzinei, pentru a afla motivele neînfrîntării acestei grupe.

— Nu este necesar — vine prompt răspunsul

CERTITUDINI LIRICE*

Noul volum al lui Ion Brad este al unei consecvențe lirice în zonele poeziei autentice, sustinute de metafore sigure, desprinse din expresive raportări la un univers poetic de mult consacrat în versurile sale.

Poetul are o gravă responsabilitate a cuvintelor, a scriiturii. Veritabilă artă poetică, poemul cu care debutează noul volum, o confirmă sugestiv și cu sinceritate: „Pinea fără trece prin minile mele, / Prin palmele cu degete fără inele, / Ce scrijelează cuvintele sîngerînd, / Ca pînărit de venciuri, cu plugu-n pămînt”.

În poem este dezvăluită starea de intensă vibrație pe care o trăiește poetul în muncă de echilibrare a cuvintului în ritm și idee: „Mă ară cuvinete adeseori, gîndurile mă ară ca pînea coapte, / Lăudă-n brațe fierbinte, / Flămînd mîngîiată în șoptă / De abur îndușit — / Și tremur de parcă ar fi pus mîna pe cutit, / Iar concluzia finală a acestuia poate deveni pentru continuu: „Nu știu să mă joc, nu pot să mă joc, / Fiecare grăunte are miezul de foc. Avizat arde, / Lectorul de foc. Avizat arde de foc al cuvintului și cel mai adesea va avea bucuria de a-l afla. Mai întâi, în poeziile care, continuând o tradiție, trăsură a liricii noastre, cultivă un profund sentiment al istoriei, de slăvire a poporului. (Poezii de meșter fîndșcut, / Solar în vis și cutezanță, / Pămîntul vărilor l-am făcut / Căutăm de rezonanță /). Panoramă prezentului înrîmănt în construcții este în viziunea poetului o continuare în timp a unor trăsături de hărnicie, demnitate și talent ale poporului nostru: „Nisipurile venciurilor toate, / Prin minile noastre se cern, / Lîmpezele, inebriate, / Schimbînd ce-i perisabil în etern. / Din marmorele albe, vînturile, / Au învîtat Columba lui Traian, / Spiralele ei se continuă-n zare... / Chipuri cioplite de mult, /

Dacă bărbosii / Au ales între otrăvă și lanțuri otrava / Nu ni-i rușine cu strămoșii. / Abia prin noi le-arată timpul expresiv — document expresiv — picturile de pe biserici care converteau — cum se știe — scenele biblice spre cele ale: „Sfinții în alare / Pelecet și-așum / Vit doar prin culoare / Sus pe scrieri de fum / Impingînd spre iaduri / Traiestii dășmanii / Și tîndu-și vaduri / Moartea litanii”. Venirea la gestul de nou ritual al naturii, din final, are valoarea unei concluzii poetice, neostentative: natura — și prin ea, permanența populară, aș spune — păstrează în depozitul său de vesnicie, faptele de aur ale istoriei eroice a patriei: „Nu-mai munții sferici / Declină spre vale / Negrele biserici / Codri-catedrale, / Cîntă-n vînturi seara / Cu stejarii mii / Sus la Slătioara / Ca în bălău...”

De o simplitate memorabilă este ciclul Vlăicu, în care eroul binecunoscut, simbol al unor aspirații și cuceriri, este „om și fiară”, „Cîmpă prelungită-n venciuri / Aripă care dat un rost / Pașilor rîșniți de praguri /”. Dinsul „Sfîrșit de baladă”, vizibil interferențe folclorice, impune încă o dată prin simplitate și lapidaritate (conciția e, de altfel, o cucerire lirică „obișnuită în acest volum”): „Să la nuna se / În genuna-albăstră / În-a căut / O stea / Pertru înția oră / În balada noastră / Insuși el cădea / Cădea omul-ștea”.

Volumul, „Fîntini și stele” are o vastă arie de cuprindere a sentimentelor, recurgînd, cel mai adesea, la o îmbinare fructuoasă a meditației cu atitudinea etică directă, fie că motivul inspirației este trecerea timpului, introspecția ei, lui, autodefinirea lucidă, cunoașterea mereu mai în profunzime a lumii sau dragostea. Stabilitatea visării, oricît de incalculabilă ar fi dimensiunile vizibile ale „Vulturii din flămînd / Abia de se mai văd / De pe pămînt” este agăzată pe temelia certitudinilor neclintite, a sentimentelor clarificate, echilibrate o dată cu sculpturala trecere a vremii (AUTOPORETT). Poetul a atins acea epocă a delimitărilor clare, a stabilității și seninătății, a conștiinței de

suferință / Binecuvîntînd / Un pămînt flămînd”. Din ele vremuri „cutremurătoare-n luptă” au rămas — document expresiv — picturile de pe biserici care converteau — cum se știe — scenele biblice spre cele ale: „Sfinții în alare / Pelecet și-așum / Vit doar prin culoare / Sus pe scrieri de fum / Impingînd spre iaduri / Traiestii dășmanii / Și tîndu-și vaduri / Moartea litanii”. Venirea la gestul de nou ritual al naturii, din final, are valoarea unei concluzii poetice, neostentative: natura — și prin ea, permanența populară, aș spune — păstrează în depozitul său de vesnicie, faptele de aur ale istoriei eroice a patriei: „Nu-mai munții sferici / Declină spre vale / Negrele biserici / Codri-catedrale, / Cîntă-n vînturi seara / Cu stejarii mii / Sus la Slătioara / Ca în bălău...”

De o simplitate memorabilă este ciclul Vlăicu, în care eroul binecunoscut, simbol al unor aspirații și cuceriri, este „om și fiară”, „Cîmpă prelungită-n venciuri / Aripă care dat un rost / Pașilor rîșniți de praguri /”. Dinsul „Sfîrșit de baladă”, vizibil interferențe folclorice, impune încă o dată prin simplitate și lapidaritate (conciția e, de altfel, o cucerire lirică „obișnuită în acest volum”): „Să la nuna se / În genuna-albăstră / În-a căut / O stea / Pertru înția oră / În balada noastră / Insuși el cădea / Cădea omul-ștea”.

Volumul, „Fîntini și stele” are o vastă arie de cuprindere a sentimentelor, recurgînd, cel mai adesea, la o îmbinare fructuoasă a meditației cu atitudinea etică directă, fie că motivul inspirației este trecerea timpului, introspecția ei, lui, autodefinirea lucidă, cunoașterea mereu mai în profunzime a lumii sau dragostea. Stabilitatea visării, oricît de incalculabilă ar fi dimensiunile vizibile ale „Vulturii din flămînd / Abia de se mai văd / De pe pămînt” este agăzată pe temelia certitudinilor neclintite, a sentimentelor clarificate, echilibrate o dată cu sculpturala trecere a vremii (AUTOPORETT). Poetul a atins acea epocă a delimitărilor clare, a stabilității și seninătății, a conștiinței de

ANTIGONA lui Anouilh pe scena Teatrului „C. I. Nottara”
Foto: AGERPRES

sine. Bătăile inimii se măsoară calm, par niște distilări de minerale: „Căd lacrimile de apă / De stăpînire / Ca într-un timp subpămîntean / Învingurate / În inimă par neclintite / Toate / De-ăta încordată claritate”. Certitudinile dobîndite presurgînd o exigență profundă: „Dar limpeză — această / Dureasă / Chiar cea mai mică umbră / O apasă /” Sensul etic al poeziei se relevă direct, iar o alta, „Ochii”, îl continuă, ducîndu-l pînă în pragul conștiinței finale: „Iar de va fi-ntr-o zi / Cum firea cere / În ceasul care toluși o să vină / Să strălucească stelele-n cădere / Să — nă topișeră / De contra lumină”.

Adversar „al propriilor amăgitoare”, aspirînd spre lumină — supremul pol negativ al umbrei detestabile — poezii își dorește toate clipele pînă la cea finală, aflate sub semnul luminii, deosebite a imaginilor în sprîjînului unei mai adînci expresivități, prin evitarea cel mai adesea a locului comun, a exprimării fruste și pe alocuri retorice, depistată încă în „Mă uit în ochii copililor”, volum prin care Ion Brad

re”, „Migrație” (desen fin, în care „nomade povorane de păsări” sînt izvorite din luna subțire de zorn, iar triunghiul lor în zorn poate fi semnul promițător al întoarcerii sau definitiv al lui totdeauna), „Balada cunoașterii”, „Sărpele fantasmic”, „Eroica” „Intotdeauna”, „Zăpezile”, cîntec care e de fapt să se în drepte privirile lectorilor acestei cărți de poezie. Adevărată „deosebite a imaginilor în sprîjînului unei mai adînci expresivități, prin evitarea cel mai adesea a locului comun, a exprimării fruste și pe alocuri retorice, depistată încă în „Mă uit în ochii copililor”, volum prin care Ion Brad

Si, în sfîrșit, să precizăm că afirmația privitoare la consecvența lirică a poeziei a lui Ion Brad, la vibrația în refacerea sentimentelor și temelor majore, la încercarea de a lumina prin metaforă sensuri profunde, la continua aplecare către filonul de aur al poeziei populare. Poezia din noul volum a câștigat printr-o echilibrare a imaginilor în sprîjînului unei mai adînci expresivități, prin evitarea cel mai adesea a locului comun, a exprimării fruste și pe alocuri retorice, depistată încă în „Mă uit în ochii copililor”, volum prin care Ion Brad

s-a dovedit pe deplin o conștiință poetică contemporană. Mai există și în unele poezii din actuala carte a sa imagini glaciare, ideea poeziei insuficient transfigurate, în care cuvintele are ecouri aproximative discursive. În această zonă se înscriu, tot sau parțial, „Prietenii”, „Noaptea la Hunedora”, „Început de martie” ș.a.

De la autorul unor versuri de amplă sugestivitate ca — „Din limpeză adîncimi adun / Tăcut izvoarele mărunte / Și-n orizontul vast le suni / Încins în ele ca un munte / În pînă adinec răsădit / Ai concentrat, moeniți vulturii / Intorsi în vis și oitor / Cu-n pulsul neclintit anii”, versuri dedicate partidului, de la autorul unui volum cumpănit alcătuit, așteptăm cu încredere evoluții lirice viitoare, pentru că încă o dată a făcut dovada „percepții, nemijlocite și cu toate simțurile a miracolului vieții”, a dovedit că deține acea coplărie cu care (poezii adeseori) umesc și produc, ca și muzicienii, sentimentul inefabilului — calități pe care George Călinescu, cu irepetabilul său simț al valorilor, le intuise încă de la versuri mai vechi ale poetului.

NICOLAE DRĂGOȘ

„Parșivă viață, dom'le!”

Ion Nicoară, artist liric, și-a părăsit cu trei luni în urmă familia compusă dintr-o nevastă și cinci copii, îndrăgostindu-se nebunește de Minodora Poalelungi, o fată tânără blondă cu ochii negri, avîndcană podoabă capilară de sîndoc și filofoare coadă de cal.

Și-a părăsit locuința confortabilă din centru, mutîndu-se într-o cămaruță mobilată de la marginea orașului. Îndura cu stoicism privațiunile care îl supuneau marelui sentiment ce-și sfîșia inima.

Astăzi Ion Nicoară stă în fața unui eveniment crucial în viața sa de artist liric. Minodora a terminat toate preparamentele și la orele 17 fix urma să fie dus la vedere, în calitate de genere. Bineînțeles, cu acest prilej, va cere mîna mult rîvnită a domnișoarei Poalelungi.

Nicoară se sculă de pe sofa, fumig figură de la țigară, într-o dulce fetească visărilor. Se apleacă de oarecîte și privește în stradă. Jos, în fața casei strălucitoare, se vede în calitatea de genere. Bineînțeles, cu acest prilej, va cere mîna mult rîvnită a domnișoarei Poalelungi.

Nicoară se sculă de pe sofa, fumig figură de la țigară, într-o dulce fetească visărilor. Se apleacă de oarecîte și privește în stradă. Jos, în fața casei strălucitoare, se vede în calitatea de genere. Bineînțeles, cu acest prilej, va cere mîna mult rîvnită a domnișoarei Poalelungi.

Nicoară se sculă de pe sofa, fumig figură de la țigară, într-o dulce fetească visărilor. Se apleacă de oarecîte și privește în stradă. Jos, în fața casei strălucitoare, se vede în calitatea de genere. Bineînțeles, cu acest prilej, va cere mîna mult rîvnită a domnișoarei Poalelungi.

Nicoară se sculă de pe sofa, fumig figură de la țigară, într-o dulce fetească visărilor. Se apleacă de oarecîte și privește în stradă. Jos, în fața casei strălucitoare, se vede în calitatea de genere. Bineînțeles, cu acest prilej, va cere mîna mult rîvnită a domnișoarei Poalelungi.

Nicoară se sculă de pe sofa, fumig figură de la țigară, într-o dulce fetească visărilor. Se apleacă de oarecîte și privește în stradă. Jos, în fața casei strălucitoare, se vede în calitatea de genere. Bineînțeles, cu acest prilej, va cere mîna mult rîvnită a domnișoarei Poalelungi.

Nicoară se sculă de pe sofa, fumig figură de la țigară, într-o dulce fetească visărilor. Se apleacă de oarecîte și privește în stradă. Jos, în fața casei strălucitoare, se vede în calitatea de genere. Bineînțeles, cu acest prilej, va cere mîna mult rîvnită a domnișoarei Poalelungi.

Nicoară se sculă de pe sofa, fumig figură de la țigară, într-o dulce fetească visărilor. Se apleacă de oarecîte și privește în stradă. Jos, în fața casei strălucitoare, se vede în calitatea de genere. Bineînțeles, cu acest prilej, va cere mîna mult rîvnită a domnișoarei Poalelungi.

Nicoară se sculă de pe sofa, fumig figură de la țigară, într-o dulce fetească visărilor. Se apleacă de oarecîte și privește în stradă. Jos, în fața casei strălucitoare, se vede în calitatea de genere. Bineînțeles, cu acest prilej, va cere mîna mult rîvnită a domnișoarei Poalelungi.

Nicoară se sculă de pe sofa, fumig figură de la țigară, într-o dulce fetească visărilor. Se apleacă de oarecîte și privește în stradă. Jos, în fața casei strălucitoare, se vede în calitatea de genere. Bineînțeles, cu acest prilej, va cere mîna mult rîvnită a domnișoarei Poalelungi.

Nicoară se sculă de pe sofa, fumig figură de la țigară, într-o dulce fetească visărilor. Se apleacă de oarecîte și privește în stradă. Jos, în fața casei strălucitoare, se vede în calitatea de genere. Bineînțeles, cu acest prilej, va cere mîna mult rîvnită a domnișoarei Poalelungi.

Nicoară se sculă de pe sofa, fumig figură de la țigară, într-o dulce fetească visărilor. Se apleacă de oarecîte și privește în stradă. Jos, în fața casei strălucitoare, se vede în calitatea de genere. Bineînțeles, cu acest prilej, va cere mîna mult rîvnită a domnișoarei Poalelungi.

Nicoară se sculă de pe sofa, fumig figură de la țigară, într-o dulce fetească visărilor. Se apleacă de oarecîte și privește în stradă. Jos, în fața casei strălucitoare, se vede în calitatea de genere. Bineînțeles, cu acest prilej, va cere mîna mult rîvnită a domnișoarei Poalelungi.

Nicoară se sculă de pe sofa, fumig figură de la țigară, într-o dulce fetească visărilor. Se apleacă de oarecîte și privește în stradă. Jos, în fața casei strălucitoare, se vede în calitatea de genere. Bineînțeles, cu acest prilej, va cere mîna mult rîvnită a domnișoarei Poalelungi.

Nicoară se sculă de pe sofa, fumig figură de la țigară, într-o dulce fetească visărilor. Se apleacă de oarecîte și privește în stradă. Jos, în fața casei strălucitoare, se vede în calitatea de genere. Bineînțeles, cu acest prilej, va cere mîna mult rîvnită a domnișoarei Poalelungi.

Nicoară se sculă de pe sofa, fumig figură de la țigară, într-o dulce fetească visărilor. Se apleacă de oarecîte și privește în stradă. Jos, în fața casei strălucitoare, se vede în calitatea de genere. Bineînțeles, cu acest prilej, va cere mîna mult rîvnită a domnișoarei Poalelungi.

Nicoară se sculă de pe sofa, fumig figură de la țigară, într-o dulce fetească visărilor. Se apleacă de oarecîte și privește în stradă. Jos, în fața casei strălucitoare, se vede în calitatea de genere. Bineînțeles, cu acest prilej, va cere mîna mult rîvnită a domnișoarei Poalelungi.

să-și facă temele, o să-i îmbrac, o să-i îmbrac... — Cel mai mare copil are 29 de ani — încercă Nicoară și panta ironiei. Nu știu dacă va fi cazul să-l îmbrăciez dumnea domnișor. E căsătorit și are o fată de 10 ani. Eu n-am ajuns să fiu încă bunică și lat-o pe ficca mea bunică! — Tată, așă de la mîna că-mi doream de mult să fiu bunică. Ce bine-mi pare! Ileana îl pupă în creștet pe logodnic. Ileana, dragul meu, îți mulțumesc că mă-ai făcut bunică.

— Tu n-ai remușcări că ai stricat o familie, o căsnicie veche de 25 de ani? — De 30! — Îl corectă logodnicul.

— N-am stricat-o eu — se apăra Ileana. Mă simt cu conștiința curată. Eu sint prietenă cu fosta lui soție. O stimez ca pe o mamă.

— Ea m-a asigurat că mă înțelege și că nu e supărată pe mine.

— Nu poate fi supărată — constată grav Nicoară — pentru că e distrusă.

— Nu cred... se pierdu ușor Ileana. Nu mi-am dat seama. — Tocmai asta e, nu-ți dai seama. Dar pune-te tu în situația ei — trecu Nicoară la morală. E soția lui de 30 de ani, i-a crescut opt copii...

— Pardon, nouă — îl corectă logodnicul — unul a murit de anghină.

— I-a îngrijit cînd au fost bolnavi, i-a trimis la școală, împreună s-au bucurat de primii pași făcuți de-a bușulea și după toate acestea vine o străină, adică tu, și distrugi tot.

— Tăticule, se apăra Ileana, dar e cîntă din... — Nu cîntă — face Nicoară vehement, la timpurile se vede, se bate.

— El nu bate, cîntă! — Nu bate, distrug! urliă disperat Nicoară. A distrus viața primilor soții. Nu mai pot! Ieșiți afară! Și apucă scrumiera de metal de pe masa...

Ileana nu aștepta a doua invitație și o zbughi pe ușă. Logodnicul ar fi vrut s-o urmeze, dar Nicoară îl înșfăcă de guler:

— Ascultă, bestie — și răci la ureche — dacă nu te întorci la nevasta dumitale, și n-o lași în pace pe ficca mea, te calc. Mă înțelegi domnule... domnule... Dar cum te cheamă?

— Omul îl îndepărtă mîna de pe guler, îl fixă cu ochii săi mici, sîreți și fără să zică ceva ieși înțec, călcînd apăsat.

Fix la ora 5, ușa se dădu în lături și în odaie își făcu intrarea în trombă domnișoara Minodora.

— Ce-ai făcut, nenorocitul — zise în loc de bună-zău și alte cuvinte dragostose fetișcana blondă. A fost tata aici... — Aici? Cînd? Cum? — se holbă Nicoară la ea.

— Ce faci pe timpuri. Ala cu Fiatul jos era Ilie Poalelungi, venerabilul meu părinte.

— Moșulică ăla obraznic, care a îndrăznit să ceară mîna fetel mele? — se minună Nicoară. Mîna Leuțăi mele?

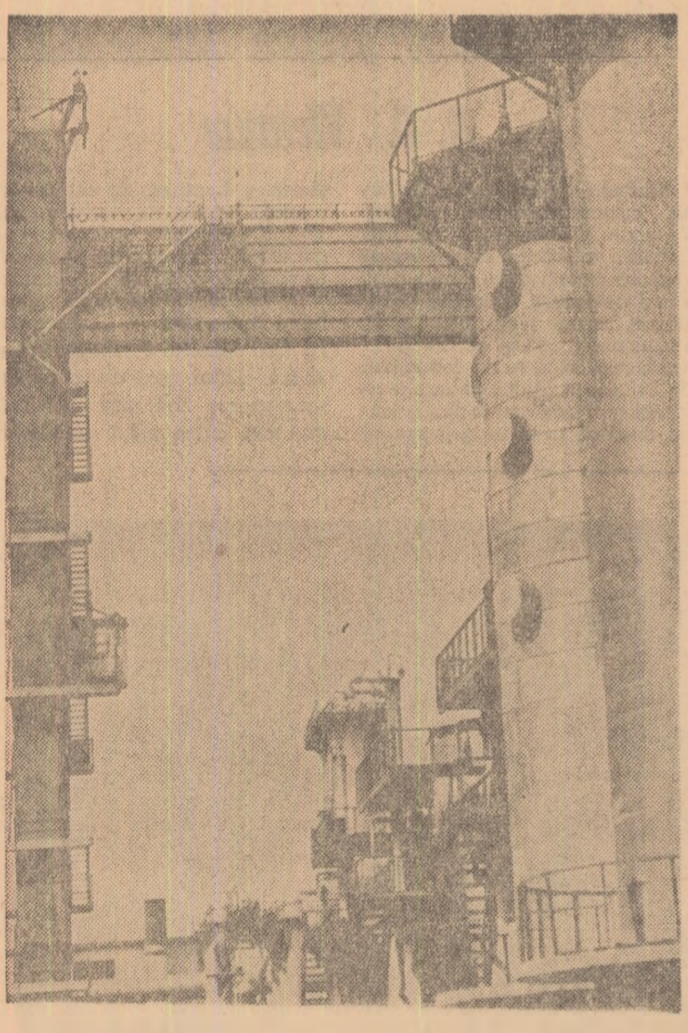
— Ești mai prost ca o obișlă. Tatăl meu n-are nici Fiat, nu cîntă din timpă și nu se însoară; în schimb și-a bătut joc de tine cu ajutorul Ilenușei tale... În sfîrșit, înțelegi că tot ce am zidit în trei luni, ai dărînat în cînd minute. Cum să te mai duc la el, dacă l-ai dat afară, boboc bătrîn! — încheie Minodora fin, discuția și cu o smucitură hotărîță a cozi, și fîcî afară.

Nicoară rămase cîteva clipe cu ochii prîmiți spre ușă, apoi se trînti pe sofa nevînovată ale cărei arcuiri scrisorîi amarnice. Într-un zîrțu oftă adînc, din tot sufletul.

— Parșivă viață, dom'le!

STEFAN HARALAMB

○ antologie într-un film

Aspect exterior al fabricii de amoniac de la Uzina de Ingrășăminte cu azot — Piatra Neamț

Filmul lui Georges Franju este mai întîi de toate un omagiu adus marelui Feuillade (despre care vom vorbi într-unul din numerele viitoare la rubrica „Cu foarfecă de montaj” și „Lumetri de peliculă”) și epocii cinematografice cîrcea i-a aparținut. Într-o oră și patruzeci și cinci de minute Franju a văzut nu un film ci filmele unei epoci care numără mai bine de 20 de ani. Consecvent în omagiu față de marele său înaintaș, Franju a încercat să realizeze în judex atmosfera și stilul binecunoscut al epocii mute. De aici, o fotografie ce își propune să arate cît mai amplu ce se întîmplă în cadrul (frecvența pla-

nurilor generale) mis-cările lente de aparatură, absența truvairilor moderne, ritm lent, obținut printr-un montaj în care se succed planuri lungi etc.

De o mare savoare este textul inserat în film, în care situațiile neașteptate se succed în trombă, fără a te lăsa să respiri. Bineînțeles că în respin-lupta dintre bine și rău, luată însă într-o formulă aproape tot atît de sintetizată ca și definițiile de dicționar. Cu toate că Franju nu ia nici o clipă în serios ceea ce se întîmplă pe ecran, el este departe de a-și fi dorit și a realiza o

parodie. Filmul său este, mai degrabă, un recital de gimnastică captivantă în care evoluează truvairile genului polițist, cu vădită intenție de a-l amuza pe spectatorul modern cu trucurile ce bășuau groaza în buncii acestuia. Personajele sale sînt romantice pînă în mîduva oaselor. Judex este un alchimist modern genial ce se proclamă judecător al nedreptății dincolo de orice le-

ge omenească. Lumea filmului este împărțită în două și unice categorii: buni și răi. Frumoașa și suava Jacqueline este pură, ca și Constance Bonaccius din „Ce trei mușchetari”, după ce bășuau groza în frumoașa Diana este perfidă și ticlăoasă ca Millady din aceeași carte. Asemănările pe care le facem cu eroii lui Dumas nu sînt deloc forțate pentru că și Judex apare adeseori în pos-

Încă o dată figură Jacqueline este salvată de brațele puternice ale curajosului Judex. (Scenă din filmul „Judex”)

ATANASIE TOMA

Nici nu avem prevăzute posturi în schemă. Cercetarea se face la noi chiar dacă nu am rezervat un birou pe care să scrie „grupă de cercetare”.

— Ce probleme de cercetare se efectuează în prezent în uzină? — Realizarea unei băi pentru costurarea circuitelor integrate, tranzistorizării aparatelor etc.

— În alte țări se fac studii intense pentru televiziunea în culori. Ce direcții are în această direcție Uzina „Electronica”? — Nu intră în preocupările noastre. De televiziunea în culori trebuie să se ocupe institutele specializate: cel al Academiei de fizică din București, în al cărui departament este și Institutul de fizică de astă.

— Răspunsul e clar. Toți să luăm în considerare faptul că în țara noastră nu sînt încă realizate cercetările se vor cunoaște, uzina abia atunci va face studii pentru... însușirea cercetării.

Lipsa grupelor de cercetare se resimte și în relațiile uzinei cu institutele de specialitate, cu secțiile similare ale Academiei. Colaborarea

cu aceste institutiv ar contribui indiscutabil la creșterea nivelului tehnic al uzinei, la rezolvarea multor probleme de promovare a celor mai noi cuceriri în tehnica construcției de televizoare. Ar credea de asemenea pos-

sibilități uzinei de a introduce în fabricație 2 și 3 tipuri de televizoare anual și deci economisirea unor fonduri importante cheltuite pentru cumpărarea licențelor de televizoare.

— Uzina întîmpină și unele greutăți pentru rezolvarea cărora recunoaștem, în mod autoctonic, un amănunțit-suficient. Stația actuală de semnalizare pentru reglarea și verificarea calității sunetului și imaginii nu este corespunzătoare. Un ajutor mai mare va trebui să acordăm uzinei și în relațiile cu furnizorii de specialitate și cu Ministerul Industriei Chimice (pentru mase plastice) și al Ministerului Industriei Construcțiilor (pentru geamurile de protecție). Uzina are toate condițiile și o direcție generală în vederea realizării unei fabrici complete de televizoare. Am reținut din material că cea mai mare parte din problemele ridicate se referă la execuție și la piesele și subsambele realizate de uzina colaboratoare P.P.R.S. Băneasa. Șint de-a dreptul surprins să află că lipiturile mai sunt făcute cauza multor defecte. Uzina a avut termen din partea direcției

generale să pună la punct cea mai bună tehnologie de lipit. Colectivul de conducere nu acționează cu operativitate în rezolvarea unor probleme importante. Am amintit doar cîteva pe care le-a discutat de multe ori: asigurarea unui decalaj în seturi de piese complete între secții, alimentarea ritmică a benzilor de montaj, stabilizarea muncitorilor din benefici pe o operație, dotarea fizică și documentația tehnică necesară.

Uzina întîmpină și unele greutăți pentru rezolvarea cărora recunoaștem, în mod autoctonic, un amănunțit-suficient. Stația actuală de semnalizare pentru reglarea și verificarea calității sunetului și imaginii nu este corespunzătoare. Un ajutor mai mare va trebui să acordăm uzinei și în relațiile cu furnizorii de specialitate și cu Ministerul Industriei Chimice (pentru mase plastice) și al Ministerului Industriei Construcțiilor (pentru geamurile de protecție). Uzina are toate condițiile și o direcție generală în vederea realizării unei fabrici complete de televizoare. Am reținut din material că cea mai mare parte din problemele ridicate se referă la execuție și la piesele și subsambele realizate de uzina colaboratoare P.P.R.S. Băneasa. Șint de-a dreptul surprins să află că lipiturile mai sunt făcute cauza multor defecte. Uzina a avut termen din partea direcției

generale să pună la punct cea mai bună tehnologie de lipit. Colectivul de conducere nu acționează cu operativitate în rezolvarea unor probleme importante. Am amintit doar cîteva pe care le-a discutat de multe ori: asigurarea unui decalaj în seturi de piese complete între secții, alimentarea ritmică a benzilor de montaj, stabilizarea muncitorilor din benefici pe o operație, dotarea fizică și documentația tehnică necesară.

Uzina întîmpină și unele greutăți pentru rezolvarea cărora recunoaștem, în mod autoctonic, un amănunțit-suficient. Stația actuală de semnalizare pentru reglarea și verificarea calității sunetului și imaginii nu este corespunzătoare. Un ajutor mai mare va trebui să acordăm uzinei și în relațiile cu furnizorii de specialitate și cu Ministerul Industriei Chimice (pentru mase plastice) și al Ministerului Industriei Construcțiilor (pentru geamurile de protecție). Uzina are toate condițiile și o direcție generală în vederea realizării unei fabrici complete de televizoare. Am reținut din material că cea mai mare parte din problemele ridicate se referă la execuție și la piesele și subsambele realizate de uzina colaboratoare P.P.R.S. Băneasa. Șint de-a dreptul surprins să află că lipiturile mai sunt făcute cauza multor defecte. Uzina a avut termen din partea direcției

generale să pună la punct cea mai bună tehnologie de lipit. Colectivul de conducere nu acționează cu operativitate în rezolvarea unor probleme importante. Am amintit doar cîteva pe care le-a discutat de multe ori: asigurarea unui decalaj în seturi de piese complete între secții, alimentarea ritmică a benzilor de montaj, stabilizarea muncitorilor din benefici pe o operație, dotarea fizică și documentația tehnică necesară.

Uzina întîmpină și unele greutăți pentru rezolvarea cărora recunoaștem, în mod autoctonic, un amănunțit-suficient. Stația actuală de semnalizare pentru reglarea și verificarea calității sunetului și imaginii nu este corespunzătoare. Un ajutor mai mare va trebui să acordăm uzinei și în relațiile cu furnizorii de specialitate și cu Ministerul Industriei Chimice (pentru mase plastice) și al Ministerului Industriei Construcțiilor (pentru geamurile de protecție). Uzina are toate condițiile și o direcție generală în vederea realizării unei fabrici complete de televizoare. Am reținut din material că cea mai mare parte din problemele ridicate se referă la execuție și la piesele și subsambele realizate de uzina colaboratoare P.P.R.S. Băneasa. Șint de-a dreptul surprins să află că lipiturile mai sunt făcute cauza multor defecte. Uzina a avut termen din partea direcției

generale să pună la punct cea mai bună tehnologie de lipit. Colectivul de conducere nu acționează cu operativitate în rezolvarea unor probleme importante. Am amintit doar cîteva pe care le-a discutat de multe ori: asigurarea unui decalaj în seturi de piese complete între secții, alimentarea ritmică a benzilor de montaj, stabilizarea muncitorilor din benefici pe o operație, dotarea fizică și documentația tehnică necesară.

Uzina întîmpină și unele greutăți pentru rezolvarea cărora recunoaștem, în mod autoctonic, un amănunțit-suficient. Stația actuală de semnalizare pentru reglarea și verificarea calității sunetului și imaginii nu este corespunzătoare. Un ajutor mai mare va trebui să acordăm uzinei și în relațiile cu furnizorii de specialitate și cu Ministerul Industriei Chimice (pentru mase plastice) și al Ministerului Industriei Construcțiilor (pentru geamurile de protecție). Uzina are toate condițiile și o direcție generală în vederea realizării unei fabrici complete de televizoare. Am reținut din material că cea mai mare parte din problemele ridicate se referă la execuție și la piesele și subsambele realizate de uzina colaboratoare P.P.R.S. Băneasa. Șint de-a dreptul surprins să află că lipiturile mai sunt făcute cauza multor defecte. Uzina a avut termen din partea direcției

generale să pună la punct cea mai bună tehnologie de lipit. Colectivul de conducere nu acționează cu operativitate în rezolvarea unor probleme importante. Am amintit doar cîteva pe care le-a discutat de multe ori: asigurarea unui decalaj în seturi de piese complete între secții, alimentarea ritmică a benzilor de montaj, stabilizarea muncitorilor din benefici pe o operație, dotarea fizică și documentația tehnică necesară.

Uzina întîmpină și unele greutăți pentru rezolvarea cărora recunoaștem, în mod autoctonic, un amănunțit-suficient. Stația actuală de semnalizare pentru reglarea și verificarea calității sunetului și imaginii nu este corespunzătoare. Un ajutor mai mare va trebui să acordăm uzinei și în relațiile cu furnizorii de specialitate și cu Ministerul Industriei Chimice (pentru mase plastice) și al Ministerului Industriei Construcțiilor (pentru geamurile de protecție). Uzina are toate condițiile și o direcție generală în vederea realizării unei fabrici complete de televizoare. Am reținut din material că cea mai mare parte din problemele ridicate se referă la execuție și la piesele și subsambele realizate de uzina colaboratoare P.P.R.S. Băneasa. Șint de-a dreptul surprins să află că lipiturile mai sunt făcute cauza multor defecte. Uzina a avut termen din partea direcției

generale să pună la punct cea mai bună tehnologie de lipit. Colectivul de conducere nu acționează cu operativitate în rezolvarea unor probleme importante. Am amintit doar cîteva pe care le-a discutat de multe ori: asigurarea unui decalaj în seturi de piese complete între secții, alimentarea ritmică a benzilor de montaj, stabilizarea muncitorilor din benefici pe o operație, dotarea fizică și documentația tehnică necesară.

Uzina întîmpină și unele greutăți pentru rezolvarea cărora recunoaștem, în mod autoctonic, un amănunțit-suficient. Stația actuală de semnalizare pentru reglarea și verificarea

de peste hotare

BIRMANIA. Imagine din portul oraşului Rangoon, capitala ţării

„Mica toamnă electorală”, suita citorva alegeri locale în S.U.A. prilejuieşte nu numai o confruntare între democraţi şi republicani ci, mai ales, o confruntare între principalele curente din partidul republican.

La alegerile pentru postul de primar al New Yorkului, cel mai mare oraş al Statelor Unite, republicanul John Lindsay, aparţinând aripii moderate a partidului său, se bucură de oarecare popularitate şi mulţi observatori îl consideră avantajat în confruntarea cu democratul Abraham Beane. Şansele sînt însă serios periclitate de contra-candidatul republican William Buckley, de tendinţă conservatoare, care îl poate sustrage un considerabil număr de voturi, influenţând astfel, indirect, alegerea lui Beane.

În alegerile pentru postul de guvernator în statul Virginia partidul republican este de asemenea, reprezentat prin doi candidaţi. Aripa moderată a republicanilor îl susţine pe Lindwood Halton, adversar al cursului aventurist al lui Barry Gold-

water şi care a adoptat o atitudine mai rezonabilă în problema rasială, căutând să atragă voturile negrilor. Republicanii de dreapta îl prezintă, la rândul lor, pe Rolon William Story, membru declarat al faimoasei „asociaţii Birch”.

Acţiunea pentru contracararea curentului goldwaterian care, în esenţă, a generat dezastrul electoral de acum un an. Notăm, în acest sens, hărţile foarte recente de poziţie ale unor asemenea republicani înfluenţaţi ca senatorul Dirksen sau congressmanul Ford care au condamnat vehement goldwaterismul, dezinclându-se în public de elementele de dreapta.

Ceea ce, pare-se, caracterizează actualul moment al fracţiunii dominante. E semnificativ că în această ofensivă pentru acapărarea de poziţii, aripa de dreapta republicană acţionează prin intermediul asociaţiei John Birch cunoscută ca o organizaţie ultrareacţionară, de nuanţă neofascistă. Presa americană a relevat pe larg, în ultimele săptămâni, influenţa crescândă a asociaţiei John Birch în organizaţiile republicane din diferite state ale S.U.A., printre care Texas, New Jersey, Maryland, Los Angeles etc. Toate datele — scrie NEW YORK HERALD TRIBUNE — lasă să se creadă că organizaţiile extremiste de genul lui John Birch şi-au ales partidul republican ca eventual instrument politic. În acelaşi context, trebuie amintite şi încercările poliţienilor ruşi din stetele de sud de a-şi consolida poziţiile în partidul republican, în unele cazuri prin trecerea în acest partid a unor „dicţionaţi”, membri ai partidului democrat.

„Mica toamnă electorală”

care desfăşoară o propagandă electorală intensă de sloganuri reacţionare.

Crav dezorganizat după severa înfrângere de anul trecut, partidul republican pare să nu-şi fi găsit încă echilibrul. Este limpede că el nu a putut depăşi treapta în care l-a aruncat înfrângerea conducerii sale cu elemente extremiste. Nu lipsesc, desigur, tendinţele aripii liberale, moderate şi chiar a celei conservatoare oarecum mai lu-

mintărilor din partidul republican este însă ofensiva elementelor de dreapta. Extremişii — apreciază NEW YORK TIMES — văd în organismul sălbăt şi încă dezorientat al partidului republican o prădă mai uşoară. Ei desfăşoară o adevărată inozie cu scopul declarat de a pune totul sub controlul lor. Din Connecticut şi pînă în California elementele de dreapta luptă la nivelul organizaţiilor locale sau din state pentru a câştiga pozi-

VIZITA DELEGAŢIEI C.C. AL U.T.C. ÎN R. S. F. IUGOSLAVIA

Delegaţia Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, condusă de tovarăşul Petru Enache, prim-secretar al C.C. al U.T.C., care face o vizită în R.S.F. Iugoslavia la invitaţia C.C. al Uniunii Tineretului Iugoslav, a fost primită la C.C. al U.T.C. de către tovarăşul Tomislav Badovinac, preşedintele C.C. al U.T.C. A avut loc o convorbire la care au participat membri ai Preşedinţiei şi ai Secretariatului C.C. al U.T.C.

În continuare, membrii delegaţiei C.C. al U.T.C. au participat la un moment de socializare în cadrul unui picnic în apropierea Belgradului. Delegaţia a plecat apoi într-o călătorie prin mai multe regiuni şi republici ale ţării, unde a vizitat întreprinderi, unităţi agricole, instituţii de învăţămînt, locuri de odihnă pentru tinerii muncitori. Au avut loc întâlniri şi discuţii cu numeroşi reprezentanţi ai tineretului iugoslav.

La Zagreb, membrii delegaţiei au vizitat Uzina „Rade Koncar”, care produce utilităţi electrice. Aici va începe în curînd producţia unui mare generator pentru hidrocentrala de la Postolizza în Iugoslavia, activităţi cu munici de răspundere la pentru prima dată un agregat de asemenea proporţii.

La centrul universitar din Zagreb, studenţii şi conducătorii acestei instituţii au făcut cunoscut membrilor delegaţiei preocupările privind organizarea şi desfăşurarea învăţămîntului, precum şi activitatea cultural-educativă.

N. SIMIONESCU

BELGRAD, 19 octombrie

Delegaţia parlamentară română în R. P. Mongolă

ULAN BATOR 19. — Trimişul special Agerpres, L. Duţă, transmisie în zilele de 16-18 octombrie, delegaţia parlamentară a Republicii Socialiste România a întreprins o călătorie în aimakul Uburhangai, situat la aproximativ 500 de kilometri de Ulan Bator. Cu acest prilej, delegaţia a vizitat şi staţiunea de odihnă Hugiur şi gospodăria agricolă de stat din Karakorum.

În seara zilei de 19 octombrie, Petre Niţă, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Socialiste România la Ulan Bator, a oferit un cocktail în cinstea delegaţiei parlamentare române. Au participat: J. Sambu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.P.R.M., preşedintele Preşedinţiei Marelui Hural Popular, N. Luvsanravdan, membru supleant al Biroului politic, secretar al C.C. al P.P.R.M., vicepreşedinte al Marelui Hural Popular, B. Altangerel, preşedintele Marelui Hural Popular, D. Maidar, membru al Biroului Politic al C.C. al P.P.R.M., vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al R.P. Mongole, şi alte persoane oficiale.

EM. RUCĂR

Acum câteva zile s-a anunţat că guvernul american studiază problema lichidării unor instalaţii militare americane aflate pe teritoriul Franţei. Oficialităţile au afirmat că raţiunea acestei operaţiuni ar fi de ordin exclusiv economic. McCloskey, purtător de cuvînt al Departamentului de Stat, a negat că măsura ar avea vreo legătură cu „o eventuală modificare a rolului Franţei în sinul N.A.T.O.”.

Comunicatul oficial american nu subliniază că nu este vorba despre un precedent întrucît măsuri asemănătoare cu finalitate economică ar fi fost luate încă din primăvara acestui an, în vederea echilibrării balanţei americane de plăţi. Dar cum dezminţirea lui McCloskey, ca şi alte asemenea luări de atitudine, nu au avut darul să convingă pe observatori apăsători, cei mai mulţi dintre aceştia au legat amănunţit amănunţit de evoluţia relaţiilor franco-americane.

Problema bazelor americane din Franţa a intrat în actualitate în momentul cînd se discută intens despre rolul N.A.T.O. şi cînd chestiunea reorganizării acestei aliane ar fi fost pusă pe tapet. Ea a reţinut atenţia comentatorilor şi în momentul cînd se dezbate problema înarmării nucleare a pactului atlantic.

Rezultatele întreprinderilor de la Washington între secretarul de stat Rusk şi ministrul britanic de externe Stewart au fost amplu comentate. Purtătorii de cuvînt ai celor două părţi au declarat că nu s-a înregistrat nici un acord deosebit. Statele Unite au indicat că în chestiunea creării forţelor nucleare multilaterale poziţiile lor nu s-au schimbat. Anglia a susţinut teza că proiectul F.N.M. nu este încă pregătit pentru a fi tradus în viaţă şi că orice hotărîre ar trebui luată „numai după consultări prelungite, în săptămîni următoare, cu alte ţări interesate”. Poziţia Angliei a fost şi mai bine precizată în declaraţiile făcute la New York de şeful diplomaţiei britanice. Comenţind, un purtător de cuvînt al ministerului britanic al Afacerilor Externe a declarat că Anglia nu a abandonat proiectul „forţei nucleare atlantice”. Răspunzînd întrebărilor purtătorului de cuvînt, acesta a cerut să se acorde cea mai mare atenţie paragraful din declaraţiile lui Stewart: „în prezent trebuie văzută dacă proiectele F.N.M. şi F.N.A. comportă avantaje reale pentru N.A.T.O.” şi că „problemele N.A.T.O. trebuie examinate, în totalitate, în totalitate, în spirit nou”. Precizările asupra

Preludii la noi confruntări în N. A. T. O.

punctului de vedere britanic au stîrnit ecouri nefavorabile în R. P. Germană. Comunicatul oficial de la Bonn a luat atitudine în legătură cu afirmaţiile privind eventuala abandonare de către Anglia a proiectelor ei privind constituirea unor forţe nucleare atlantice. Purtătorul de cuvînt al guvernului vest-german a declarat că guvernul său caută o soluţie care să prevadă „un sistem de armă nucleară integrată”. Ambasadorul R.F.G. la Londra a fost însărcinat să discute aceste probleme cu reprezentanţii guvernului britanic.

Statele Unite susţin — după cum se ştie — ideea lansată de McNamara privind crearea unui „comitet restrîns” însărcinat cu pregătirea planurilor comune relative la utilizarea armamentului nuclear de către membrii aliaţilor. În zilele din urmă a început să fie ventilată însă ideea înlocuirii acestui comitet restrîns printr-un organism mai larg din care să facă parte toate statele N.A.T.O. care doresc acest lucru.

După cum afirmă agenţiile de presă occidentale, Franţa ar fi indicat că nu este interesată în participarea la lucrările amintitului comitet restrîns. Parisul apreciază că un asemenea comitet ar fi de fapt chemat să „încununeze” o eventuală forţă nucleară multilaterală a N.A.T.O., forţă pe care guvernul francez o respinge. În măsura în care prezonţatul comitet lărgit ar urma să înlocuiască F.N.M. şi F.N.A. (adică planurile americane şi engleze) nu ar fi exclus ca Franţa să participe la lucrările acestuia. Se afirmă însă că nici o hotărîre nu a fost încă adoptată în această problemă.

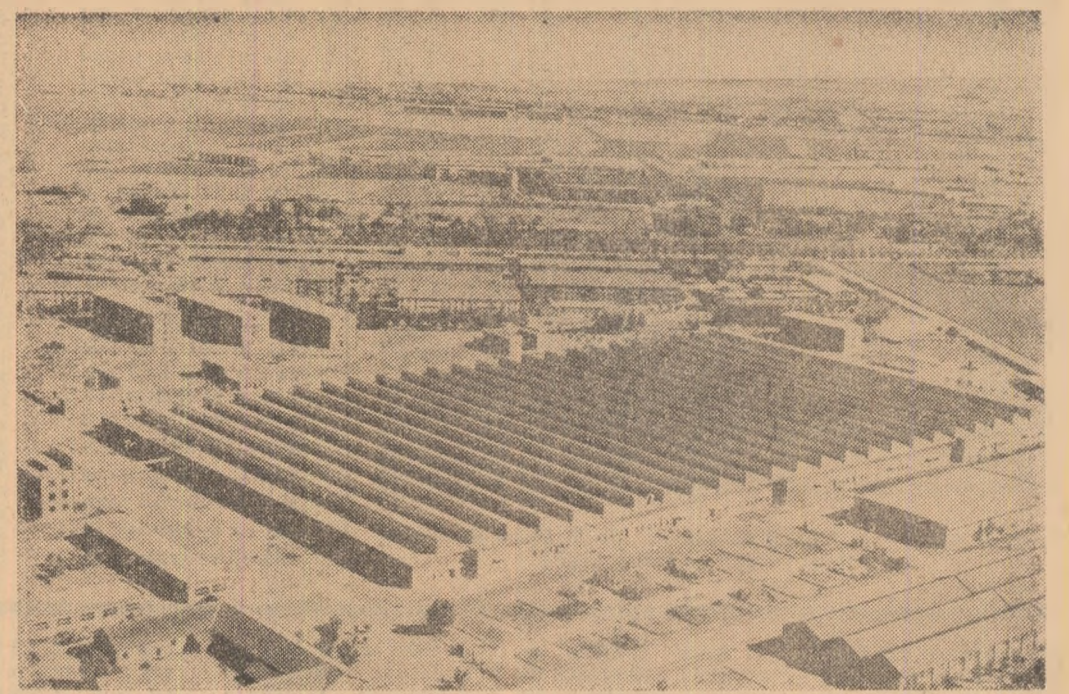
În momentul de faţă se aşteaptă reuniunea miniştrilor apărării ai statelor din N.A.T.O. care să ia o hotărîre cu privire la propunerile făcute de diferitele state. Data conferinţei nu a fost fixată dar se aşteaptă ca ea să aibă loc înaintea conferinţei ministeriale a N.A.T.O. din decembrie.

EUROPEAN PROBLEMS

Noi atacuri asupra teritoriului R. D. Vietnam

Misiunea de legătură a Înaltului comandament al Armatei Populare Vietnameză a transmis Comisiei Internaţionale de Supraveghere şi control din Vietnam un mesaj de protest împotriva noilor raiduri asupra teritoriului R. D. Vietnam. În zilele de 16 şi 17 octombrie, numeroase formaţiuni de avioane de luptă cu reacţie americane, unele venind din Thailanda, după ce au trecut prin spaţiul

aerian al Laosului, au pătruns în repetate rânduri în spaţiul aerian al R. D. Vietnam, bombardînd şi mitraliind numeroase regiuni populate şi obiective economice. În ziua de 18 octombrie, deasupra teritoriului R. D. Vietnam au fost doborîte 5 avioane americane, dintre care un avion de recunoaştere fără pilot. Au fost capturate cîteva piloţi americani.

R. P. GHINEZĂ. Vedere de ansamblu a întreprinderii textile „Nuban”.

Geneva a găzduit zilele trecute o şedinţă a Comitetului consultativ al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb (A.E.L.S.). Reuniunea a avut menirea de a defini ordinea de zi a sesiunii Consiliului Ministerial al A.E.L.S. care urmează să aibă loc la sfîrşitul lunii octombrie în capitala Danemarcei. Cu prilejul şedinţei de la Geneva au fost înscrise în revistă succint, principalele probleme care preocupă astăzi pe „cel şaptele”.

Pe primul loc se situează determinarea „viitoarelor concepţii politice” a asociaţiei, ţinînd cont de ultimele schimbări care au survenit în conjunctura politică europeană. Va mai putea A.E.L.S. să reziste mult timp în actuala sa alcătuire? Ce poziţie să adopte faţă de Piaţa comună? Ce şanse există pentru desfiinţarea barierelor dintre cele două blocuri? Răspunsurile la aceste întrebări şi la altele asemănătoare depind în bună măsură de poziţia Londrei. În perioada diferite, conducătorii britanici s-au pronunţat, fie pentru întărirea A.E.L.S., fie pentru apropierea de Piaţa comună, eventual pentru aderarea la C.E.E. a înfrîngerei A.E.L.S. Această din urmă poziţie pare să fie actualmente cea îmbrăţişată de englezi.

introducerea pe agenda sesiunii de la Copenhaga a problemei relaţiilor C.E.E.—A.E.L.S.

O altă chestiune care se află în atenţia ţărilor A.E.L.S. este „runda Kennedy”. În comunicatul publicat după reuniunea de la Geneva se exprimă neliniştea „celor şapte” în legătură cu impasul în care se află negocierile tarifare din cadrul runde. Ţările A.E.L.S. doresc reuşita tratativelor „runde Kennedy”, deoarece vînd în acestora o cale de a ajunge la reducerea tarifelor vamale cu ţările Pieţei comune. Ţările A.E.L.S. sînt îngrijorate întrucît ele cumpără mult mai mult decît vînd Pieţei comune. În 1964, totalul importurilor A.E.L.S. din cele şapte ţări ale Pieţei comune s-a ridicat la 9,5 miliarde dolari, marcînd o creştere de 13,2 la sută faţă de 1963. În acelaşi timp, exporturile A.E.L.S. spre ţările

Preocupările „celor şapte”

Punctul de vedere al lui Soares este pare că este împărtăşit de guvernul laburist. Anglia, consideră observatorii, este în prezent hotărîtă să obţină permis de liberă trecere peste Canalul Mînceci. Aceasta l-a făcut pe Per Haekkerup, ministrul danez al Afacerilor Externe şi preşedintele curent al Consiliului Ministerial al A.E.L.S. să declare: „Membrii A.E.L.S. sînt siliţi să examineze cu atenţie relaţii cu Piaţa comună ca urmare a semnelor de reorientare a politicii britanice laudă de Europa occidentală şi ţinînd seama de criza dinaintea C.E.E.” O orientare britanică în sensul apropierei de Piaţa comună ar avea efecte hotărîtoare asupra celorlalţi 6 membri ai A.E.L.S. şi asupra relaţiilor dintre cele două grupări economice din Europa occidentală.

C.E.E. s-au ridicat la 6,9 miliarde dolari, reprezentînd un spor de numai 6,4 la sută.

Nici cu privire la „runda Kennedy” perspectivele nu sînt mai luminoase. Numeroşi comentatori sînt de părere că şansele de reînnoţirea negocierilor G.A.T.T. nu poate fi întreprinsă atît timp cît criza Pieţei comune nu va fi rezolvată.

În sfîrşit, un alt punct care va figura pe ordinea de zi a sesiunii A.E.L.S. este suprataxa britanică. După cum se ştie, aceasta a fost introdusă de guvernul laburist fără o consultare prealabilă a membrilor A.E.L.S. şi a reprezentanţilor de încredere ai principilor comerţului liber, proclamate de această grupare. Se aşteaptă ca la viitoarea sesiune de la Copenhaga partenerii din A.E.L.S. să insiste pentru reducerea sau chiar anularea completă a suprataxei de 10 la sută şi să silească guvernul britanic să-şi angajeze mentee precise în acest sens.

Aşteptată cu nerăbdare şi în acelaşi timp cu nelinişte, intrarea Consiliului ministerial al A.E.L.S. are pe agenda sa probleme pe care observatorii politici le califică dificil şi pe care nici cei mai optimişti dintre ei nu speră să le vadă rezolvate în întregime.

ION D. GOIA

Congresul sindical mondial

În cea de-a 11-a zi a lucrărilor Congresului sindical mondial au continuat discuţiile pe marginea rapoartelor prezentate anterior.

În cadrul discuţiilor au luat cuvîntul S. Puranoc, reprezentantul Federaţiei sindicatelor din insulele Mauricie, Svezotar Vukmanovic-Tempo, preşedintele Consiliului Central al Uniunii Sindicatelor din Iugoslavia, S. A. Dange, secretar general al Congresului sindicatelor din India, Moussa Koueder, reprezentantul Uniunii sindicatelor din Iordania, Mikassiss-Diondione, secretar general al Confederaţiei sindicatelor congoleze (Brazzaville), Bourouba Boualen, reprezentantul Uniunii generale a muncitorilor algerieni, Josef Glavicka, secretar al C.C.S. din Cehoslovacia, Wolfgang Beyreuther, secretar şi membru al Prezidiului Uniunii sindicatelor libere din Germania, D. G. William, secretar general al Federaţiei sindicatelor din Ceylon, Hassan Gasmeesid, reprezentantul Federaţiei sindicatelor oamenilor muncii din Sudan.

În continuare discuţiilor, la şedinţa de după-amiază au luat cuvîntul Pedro Lugo Carlos Arturo, secretar al Centralei Uniunii muncitorilor din Venezuela, Veiga Roberto, secretar general al C.T.C.R. — regiunea Matanzo — Cuba, Nour Darak Hchan, membru al Comitetului Executiv al C.C. al Sindicatelor Unificate din Iran, Gutierrez Benitez Graciano, secretar al Comitetului Naţional al Centralei ţărăneşti din Mexic, Kim Suk Jin, din partea Federaţiei Sindicatelor din întreaga Coree.

Situaţia din Indonezia

După cum se anunţă din capitala Indoneziei, în afară de organizaţiile Partidului Comunist din regiunea Djakarta şi de alte organizaţii progresiste, care au fost suspendate temporar, pe plan naţional a fost interzisă activitatea Federaţiei Sindicale Sobsi.

Potriviţi relaţiilor agenţilor de presă, generalul-maior Hadikusumo, şeful înaltului comandament militar din Djakarta, a cerut conducătorilor Partidului Comunist din Indonezia şi reprezentanţilor altor partide şi organizaţii politice să se prezinte pînă la 24 octombrie în faţa autorităţilor militare sau poliţieneşti din Djakarta pentru a da declaraţii.

La Djakarta s-a anunţat, de asemenea, arestarea lui Sukirman, directorul postului de radio guvernamental, demis săptămîna trecută din această funcţie, precum şi a altor ziaristi.

În ciuda apelului lansat de preşedintele Sukarno, comandamentele militare şi elemente

de dreapta continuă să în Insula Sumatra acţioneze împotriva Partidului Comunist din Indonezia şi a altor organizaţii democratice. Comandamentul militar din Djakarta a făcut cunoscut marţi că numărul comunistilor arestaţi a crescut în ultimul timp.

Preşedintele Sukarno a avut convorbiri cu membri ai Cabinetului şi înalţi funcţionari guvernamentali. Intr-o declaraţie făcută ziariştilor, generalul Achmad, ministrul informaţiilor, a subliniat că preşedintele Sukarno a insistat asupra restabilirii cât mai curînd posibil a ordinii publice şi securităţii, întrucît încă nu se procedează la distrugeri sau incendii. El a adăugat că este necesară menţinerea stării excepţionale în regiunea Djakarta.

Postul de radio indonezian a anunţat că preşedintele Sukarno a convocat, pentru 23 octombrie o reuniune a conducătorilor districţilor din întreaga ţară, cărora urmează să le dea personal o serie de instrucţiuni.

Încercare de lovitură de stat în Burundi

Correspondenţii agenţiilor de presă au anunţat că luni noaptea, la Bujumbura, capitala statului Burundi, a avut loc o încercare nereuşită de lovitură de stat. După cum relatează agenţia France Presse, răsculaţii au atacat palatul regal, unde s-au desfăşurat lupte violente. Regele Charles Mwambutsa a reuşit să scape, refugiindu-se în Congo (Leopoldville). Postul de radio Bruxelles a transmis o declaraţie a Ministerului

Afacerilor Externe al Belgiei în care sînt confirmate ştirile despre încercarea de lovitură de stat de la Bujumbura şi despre starea gravă în care se află primul ministru, Leopold Bilungu, rănit de răsculaţi.

Agenciile de presă relatează că autorităţile controlează situaţia, răsculaţii au depus armele, iar 30 de răsculaţi, dintre care cei mai mulţi militari, au fost arestaţi.

PE SCURT

● LUNI după-amiază, la invitaţia Academiei de ştiinţe morale şi politice a universităţii franceze, acad. Albertus Josa a ținut o conferinţă despre Filozofia socialistă în România. Exponerea a fost urmărită cu via interesată de o mulţime, la care au participat academicienii şi profesorii universitari printre care René Polier, profesor de logică la Sorbona, Le Brass, decan al facultăţii de drept, profesor Merand, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România, şi alţii.

Au participat, de asemenea, dr. Victor Dimitriu, ambasadorul Republicii Socialiste România în Franţa, membri ai ambasadei.

● ZIARUL „Le Monde” relatează că celebrul pictor francez Picasso a donat unul din tablourile sale spreizite internaţionale care a fost organizată în Londra în cadrul unei campanii pentru punerea în libertate a deţinuturilor politice în Republica Sud-Africană. Tabloul are o mare valoare şi se apreciază că, dacă ar fi în vânzare.

● MINISTERUL afacerilor externe al U.R.S.S., A. A. Gromiko, şeful delegaţiei sovietice la cea de-a 20-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., a părăsit la 19 octombrie New York-ul.

● CUNOSCUTUL scriitor francez Francois Mauriac, laureat al Premiului Nobel, membru al Academiei Franceze, care a împlinit 80 de ani, a fost sărbătorit luni în oraşul său natal — Bordeaux. În sala Teatrului Marea din Bordeaux, scriitorul a fost omagiat de Cha-

ban Delmas, primarul oraşului şi preşedintele Consiliului Naţional, care a prezidat adunarea festivă.

În aceeaşi zi, autorităţile oraşului au oferit un dinu în cinstea marelui scriitor.

● GUVERNUL Cambodgiei a publicat o declaraţie de protest împotriva violării spaţiului aerian al ţării de către avioane sud-vietnameze şi americane şi chemănd toate ţările iubitoare de pace să ia măsuri pentru a preveni repetarea unor asemenea provocări.

● SEDINTA Tribunalului din Dallas, care trebuia să se pronunţe luni asupra stării mintale a lui Jack Ruby, a fost amînată la cererea avocaţilor apărători. Ruby a fost condamnat la moarte pentru uciderea lui Lee Oswald a doua zi după asasinarea preşedintelui Kennedy. Avocaţii apărători au afirmat că sentinţa dată vîna trecutului este nulă şi neavenită, ea fiind pronunţată de către judecătorul federal Joe Brown, care a prezidat instanţa. Apărarea s-a opus ca judecătorul Brown să mai prezideze în continuare tribunalul, deoarece că a scris o carte despre „cazul Ruby”.

Luni, judecătorul Luis Holland a declarat că numai o curtea criminală de apel poate decide asupra stării mintale apărării sînt fondată.

PE SCURT